

A Testület kötelező erejű határozata (65. cikk)

A Twitter International Company ügyében az ír felügyeleti hatóság döntéstervezetéről kialakult vitában az általános adatvédelmi rendelet 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében elfogadott 01/2020. sz. határozat

Elfogadás időpontja: 2020. november 9.

Tartalomjegyzék

1	A vita rövid ismertetése	5
2	A kötelező erejű határozat elfogadásának feltételei	8
2.1	A CSA(-k) által valamely döntéstervezettel kapcsolatban emelt kifogás(ok).....	8
2.2	Az LSA nem ad helyt a döntéstervezettel szemben emelt releváns és megalapozott kifogásoknak, vagy nem találja őket relevánsnak vagy megalapozottnak.....	8
2.3	Következtetés	9
3	A Megfeleő ügyintézéshez való jog.....	9
4	Az adatkezelő és az adatfeldolgozó megítéléséről és az LSA illetékességéről	10
4.1	Az LSA döntéstervezetében szereplő elemzés	10
4.2	A CSA-k által emelt kifogások rövid ismertetése.....	11
4.3	Az LSA álláspontja a kifogásokkal kapcsolatban.....	12
4.4	Az EDPB által elvégzett elemzés.....	13
4.4.1	A kifogások releváns és megalapozott voltának értékelése.....	13
4.4.2	Következtetés	17
5	Az LSA által a GDPR-ral kapcsolatban megállapított jogsértésekről	18
5.1	A GDPR 33. cikke (1) bekezdésének sérelmével kapcsolatos megállapítások	18
5.1.1	Az LSA döntéstervezetében szereplő elemzés	18
5.1.2	A CSA-k által emelt kifogások rövid ismertetése.....	19
5.1.3	Az LSA álláspontja a kifogásokkal kapcsolatban.....	20
5.1.4	Az EDPB által elvégzett elemzés.....	20
5.2	A GDPR 33. cikke (5) bekezdésének sérelmével kapcsolatos megállapítások	21
5.2.1	Az LSA döntéstervezetében szereplő elemzés	21
5.2.2	A CSA-k által emelt kifogások rövid ismertetése.....	22
5.2.3	Az LSA álláspontja a kifogásokkal kapcsolatban.....	22
5.2.4	Az EDPB által elvégzett elemzés.....	22
6	A CSA-k által a GDPR-ral kapcsolatban megállapított esetleges további (vagy más) jogsértésekről	23
6.1	Az LSA döntéstervezetében szereplő elemzés	23
6.2	A CSA-k által emelt kifogások rövid ismertetése.....	23
6.2.1	A GDPR integritás és bizalmas jelleg elvéről szóló 5. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértése	24
6.2.2	A GDPR elszámoltathatóság elvéről szóló 5. cikke (2) bekezdésének megsértése	24
6.2.3	A GDPR-nak az adatkezelő felelősségéről szóló 24. cikkének megsértése	24
6.2.4	A GDPR-nak az adatfeldolgozói kapcsolatokról szóló 28. cikkének megsértése.....	24

6.2.5	A GDPR-nak az adatkezelés biztonságáról szóló 32. cikkének megsértése.....	25
6.2.6	A GDPR-nak az adatkezelés biztonságát érintő adatvédelmi incidens bejelentésének tartalmáról szóló 33. cikk (3) bekezdésének megsértése	25
6.2.7	A GDPR-nak az érintettek adatvédelmi incidensről történő tájékoztatásáról szóló 34. cikkének megsértése	25
6.3	Az LSA álláspontja a kifogásokkal kapcsolatban.....	25
6.4	Az EDPB által elvégzett elemzés.....	27
6.4.1	A kifogások releváns és megalapozott voltának értékelése.....	27
6.4.2	A releváns és megalapozott kifogásokban felvetett lényeges kérdés(ek) érdemi vizsgálata és következtetés	33
7	Az LSA által eldöntött korrekciós intézkedésekről – különös tekintettel a megrovás kiszabására.....	34
7.1	Az LSA döntéstervezetében szereplő elemzés	34
7.2	A CSA-k által emelt kifogások rövid ismertetése.....	35
7.3	Az LSA álláspontja a kifogásokkal kapcsolatban.....	35
7.4	Az EDPB által elvégzett elemzés.....	36
7.4.1	A kifogások releváns és megalapozott voltának értékelése.....	36
7.4.2	Következtetés	36
8	A korrekciós intézkedésekről – különös tekintettel a közigazgatási bírságok kiszámítására.....	36
8.1	Az LSA döntéstervezetében szereplő elemzés	36
8.2	A CSA-k által emelt kifogások rövid ismertetése.....	40
8.3	Az LSA álláspontja a kifogásokkal kapcsolatban.....	42
8.4	Az EDPB által elvégzett elemzés.....	43
8.4.1	A kifogások releváns és megalapozott voltának értékelése.....	43
8.4.2	A releváns és megalapozott következtetésekben felvetett lényeges kérdés(ek) érdemi vizsgálata	44
8.4.3	Következtetés	48
9	Kötelező erejű határozat	48
10	Záró észrevételek	50

Az Európai Adatvédelmi Testület

tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet, a továbbiakban: **GDPR**) 63. cikkére és 65. cikke (1) bekezdésének a) pontjára¹,

tekintettel az EGT-megállapodásra és különösen annak az EGT Vegyes Bizottság 2018. július 6-i 154/2018 határozatával módosított XI. mellékletére és 37. jegyzőkönyvére²,

tekintettel eljárási szabályzatának 11. és 22. cikkére³,

mivel:

(1) Az Európai Adatvédelmi Testület (a továbbiakban: **EDPB** vagy **Testület**) fő feladata, hogy biztosítsa a GDPR egységes alkalmazását az EGT egész területén. A GDPR 60. cikkéből az következik, hogy ennek érdekében a fő felügyeleti hatóság (a továbbiakban: **LSA**) konszenzus elérésére törekedve együttműködik a többi érintett felügyeleti hatósággal (a továbbiakban: **CSA-kkal**), az LSA és a CSA-k minden releváns információt kicserélnek egymással, továbbá az LSA késelem nélkül közli az ügyre vonatkozó releváns információkat a többi érintett felügyeleti hatósággal. Az LSA a határozat tervezetét haladéktalanul benyújtja a többi CSA-nak, hogy azok véleményezhessék, és véleményüket kellően figyelembe veszi.

(2) Amennyiben a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésével és 60. cikkének (4) bekezdésével összhangban a CSA-k megalapozott és releváns kifogást (**RRO**) emelnek a döntéstervezettel szemben, és az LSA nem kíván helyt adni az RRO-nak, vagy úgy véli, hogy nem megalapozott és nem releváns a kifogás, az LSA a GDPR 63. cikkében említett egységességi mechanizmus keretében kezeli az ügyet.

(3) A GDPR 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján az EDPB kötelező erejű határozatot hoz az RRO-k tárgyát képező minden kérdésben, különösen abban, hogy sérült-e a GDPR.

(4) Az EDPB a kötelező erejű határozatát a testületi tagok kétharmados többségével a GDPR – az EDPB eljárási szabályzata 11. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett – 65. cikkének (2) bekezdése alapján az azt követő munkanaptól számított egy hónapon belül fogadja el, hogy az elnök és az illetékes felügyeleti hatóságok úgy döntöttek, hogy az irat teljes. Figyelembe véve a tárgy összetettségét, saját kezdeményezése alapján vagy a testületi tagok legalább egyharmadának kérésére meghozott határozattal az Elnök a határidőt további egy hónappal meghosszabbíthatja.

(5) A GDPR 65. cikkének (3) bekezdésével összhangban, ha az EDPB a hosszabbítás ellenére sem tudta határidőre elfogadni a határozatot, a hosszabbítás lejárata után két héten belül a tagok egyszerű többségével hozza meg a határozatot.

¹ HL L 119., 2016.5.4., 1. o.

² A jelen határozatban a „tagállamokra” történő bármely hivatkozást „EGT-tagállamokra” történő hivatkozásként kell érteni. Az „EU-ra” történő bármely hivatkozást adott esetben „EGT-re” történő hivatkozásként kell érteni.

³ Az Európai Adatvédelmi Testület 2018. május 25-én elfogadott, legutóbb 2020. október 8-án módosított és elfogadott eljárási szabályzata.

1 A VITA RÖVID ISMERTETÉSE

1. Ez a dokumentum az EDPB által a GDPR 65. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban elfogadott kötelező erejű határozatot tartalmaz. A határozat az ír felügyeleti hatóság („Adatvédelmi Biztos Hivatala”, a továbbiakban: **IE SA**, ebben a szövegkörnyezetben más néven: **LSA**) által kiadott döntéstervezetről (a továbbiakban: **döntéstervezet**), azt követően pedig több CSA (az „Österreichische Datenschutzbehörde”, a továbbiakban: **AT SA**; a „Der Hamburgische Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit”⁴, a továbbiakban: **DE SA**; a „Datatilsynet”, a továbbiakban: **DK SA**; az „Agencia Española de Protección de Datos”, a továbbiakban: **ES SA**; a „Commission Nationale de l’Informatique et des Libertés”, a továbbiakban: **FR SA**; a „Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság”, a továbbiakban: **HU SA**; a „Garante per la protezione dei dati personali”, a továbbiakban: **IT SA**; az „Autoriteit Persoonsgegevens”, a továbbiakban: **NL SA**) által emelt kifogásról szól. A szóban forgó döntéstervezet egy „hivatalból indított vizsgálatra” vonatkozik, amelyet az IE SA kezdeményezett azután, hogy az írországi Dublinban alapított Twitter International Company (a továbbiakban: **TIC**) 2019. január 8-án **bejelentett egy adatvédelmi incidenst** (az „Incidens”)⁵.
2. Az adatvédelmi incidens a **Twitter konstrukciós hibájából keletkezett**, aminek következtében, ha egy Android készüléken a felhasználó megváltoztatta a Twitter-fiókjához tartozó e-mail-címét, akkor a felhasználó tudomása nélkül védtelenné és így (nemcsak a felhasználó követői, hanem) szélesebb közönség számára is hozzáférhetővé váltak védett Tweetjei⁶. A hibát 2018. december 26-án fedezte fel a társaság külső vállalkozója, aki felügyeli a „hibavadász programot”, egy olyan programot, amelyen keresztül bárki beküldhet hibajelentést⁷.
3. Vizsgálata során a Twitter talált még más felhasználói műveleteket is, amelyek szintén ugyanilyen nemkívánatos eredményhez vezethettek. A kódbeli hibát **egy 2014. november 4-én végrehajtott kódváltatásra vezette vissza**⁸.
4. A TIC arról tájékoztatta az IE SA-t, hogy amennyire meg tudta állapítani, 2017. szeptember 5. és 2019. január 11. között **az EU-ban és az EGT-ben 88 726 felhasználót érintett** ez a hiba. A Twitter megerősítette, hogy 2014. november 4-i keletű a hiba, de azt is megerősítette, hogy a naplókra vonatkozó adatmegőrzési szabályzat miatt csak a 2017. szeptember 5-től érintett felhasználókat tudja beazonosítani⁹. Ennek eredményeként a TIC elismerte, hogy több felhasználót is éríthetett az incidens¹⁰.
5. Az IE SA azon körülmény alapján döntött a vizsgálat megindításáról, hogy az incidens-bejelentő formanyomtatványon a TIC azt állapította meg, hogy **az érintett személyekre gyakorolt potenciális hatása „jelentős”**¹¹.

⁴ Előterjesztett kifogásában a hamburgi SA a „Der Landesbeauftragte für den Datenschutz und die Informationsfreiheit Baden-Württemberg”, a „Berliner Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit”, a „Der Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Mecklenburg-Vorpommern”, a „Die Landesbeauftragte für den Datenschutz Niedersachsen” álláspontját is képviselte. A kifogást Németország más felügyeleti hatóságaival is egyeztetették.

⁵ Döntéstervezet, 1.1–1.2 bekezdés.

⁶ Döntéstervezet, 1.9 bekezdés.

⁷ Döntéstervezet, 2.7 és 4.7 bekezdés.

⁸ Döntéstervezet, 2.10 bekezdés.

⁹ Döntéstervezet, 2.10 bekezdés.

¹⁰ Döntéstervezet, 1.10, 2.10, 14.2 és 14.3 bekezdés.

¹¹ Döntéstervezet, 2.8 bekezdés.

6. Hdöntéstervezetében az IE SA kijelentése szerint megbizonyosodott afelől, hogy a GDPR értelmében a TIC mint adatkezelő esetében a TIC által végzett, az incidens tárgyát képező személyes adatok határokon átnyúló kezelése tekintetében az IE SA az LSA¹².
7. A következő táblázat rövid időrendi áttekintést ad az eljárás azon részéről, amelynek eseményei az ügyben az egységességi mechanizmus kezdeményezéséhez vezettek:

2018.12.26.	Az USA-ban bejegyzett Twitter, Inc. társaság hibajelentést kap a hibavadász programon keresztül. A bejelentést a hibavadász programot felügyelő külső vállalkozó (1. vállalkozó) küldte a Twitter, Inc. által a hibák keresésével és értékelésével megbízott külső vállalkozónak (2. vállalkozó).
2018.12.29.	A 2. vállalkozó egy JIRA-hibajegyen keresztül megosztja az eredményt a Twitter, Inc. társasággal.
2019.01.02.	A Twitter, Inc. információbiztonsági csoportja áttekinti a JIRA-hibajegyet, és úgy dönt, hogy nem biztonsági kérdésről, hanem inkább adatvédelmi kérdésről lehet szó.
2019.01.02.	Értesítik a Twitter, Inc. jogi csoportját.
2019.01.03.	A Twitter, Inc. jogi csoportja úgy dönt, hogy incidensként kell kezelni az ügyet.
2019.01.04.	A Twitter, Inc. elindítja incidenskezelési folyamatát , de a belső eljárás alkalmazásának hibája miatt az általános adatvédelmi tisztviselőt nem vették fel „watcher-ként” a hibajegyre. Ezért nem értesítették.
2019.01.07.	Egy értekezleten tájékoztatják az általános adatvédelmi tisztviselőt az incidensről.
2019.01.08.	A TIC az IE SA határokon átnyúló incidens-bejelentő formanyomtatványát felhasználva bejelenti az incidenst az IE SA-nál.
2019.01.22.	A vizsgálat terjedelmét és jogalapját rögzíti a vizsgálat megkezdéséről szóló értesítés, amelyet 2019. január 22-én küldtek meg a TIC-nek. Az IE SA megkezdi a vizsgálatot, és tájékoztatást kér a TIC-től.
2019.05.28.– 2019.10.21.	A vizsgálati jelentés szakasza: <ul style="list-style-type: none"> } az IE SA elkészíti, majd átadja a TIC-nek a vizsgálati jelentés tervezetét, hogy megtehesse ezzel kapcsolatos észrevételeit; } a TIC átadja a vizsgálati jelentés tervezetével kapcsolatos észrevételeit; } az IE SA a TIC észrevételeivel kapcsolatos pontosításokat kér; } az IE SA kiadja a végleges vizsgálati jelentést.
2019.10.21.	Az IE SA megindítja a határozathozatali szakaszt.
2019.11.11.–28.	Az IE SA levelezést folytat a TIC-vel, és felkéri, hogy tegyen további írásbeli észrevételeket.

¹² Az IE SA megerősítette, hogy az ezzel kapcsolatos véleményét azon határozatára alapozta, amely szerint egyfelől (1) az EU-ban/EGT-ben a Twitter szolgáltatója, a TIC az illetékes adatkezelő, másfelől (2) az EU-ban az írországi Dublinban található a TIC tevékenységi központja, ahol az EU/EGT Twitter-felhasználói esetében a személyes adatok kezelésének céljaival és eszközeivel kapcsolatos határozatokat a GDPR 4. cikkének (16) bekezdésével összhangban hozza meg a TIC. döntéstervezet, 2.2–2.3 bekezdés.

2019.12.2.	Az IE SA 2019. november 11. és 28. közötti leveleire válaszolva a TIC további észrevételeket tesz az IE SA felé.
2020.03.14.	Az IE SA átadja a TIC-nek az Előzetes döntéstervezetet (a továbbiakban: Előzetes döntéstervezet), amelyben azt a következtetést vonja le, hogy a TIC megsértette a GDPR 33. cikkének (1) bekezdését és 33. cikkének (5) bekezdését; ezért a GDPR 52. cikkének (2) bekezdése szerint megrovásban részesítést, illetve 58. cikke (2) bekezdésének i) pontja és 83. cikkének (2) bekezdése szerint közigazgatási bírságot kíván kiszabni.
2020.04.27.	A TIC átadja az IE SA-nak az Előzetes döntéstervezetre vonatkozó észrevételeit.
2020.04.27.– 2020.05.22.	Az IE SA figyelembe veszi a TIC előzetes döntéstervezettel kapcsolatos észrevételeit, és elkészíti döntéstervezetét, hogy a GDPR 60. cikkével összhangban benyújtsa a CSA-khoz.
2020.05.22.– 2020.06.20.	Az IE SA a GDPR 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban megosztja döntéstervezetét a CSA-kkal. Több CSA (az AT SA, a [DE-Hamburg SA által képviselt] DE SA, a DK SA, az ES SA, az FR SA, a HU SA, az IT SA és az NL SA) kifogásokat emel a GDPR 60. cikkének (4) bekezdésével összhangban.
2020.07.15.	Az IE SA összefoglaló jegyzőkönyvet ad ki, amelyben rögzíti a kifogásokra adott válaszait, és megosztja azt a CSA-kkal (a továbbiakban: Összefoglaló Jegyzőkönyv). Az IE SA arra kéri az illetékes CSA-kat, erősítsék meg, hogy az IE SA összefoglaló jegyzőkönyvében a kifogásokkal kapcsolatban rögzített álláspont vizsgálata után is fent kívánják-e tartani a kifogásaikat.
2020.07.27.–28.	Az IE SA által az összefoglaló jegyzőkönyvben előterjesztett érvekre tekintettel a DK SA arról tájékoztatja az IE SA-t, hogy nem tartja fent a kifogását, az ES SA pedig arról tájékoztatja az IE SA-t, hogy részben visszavonja a kifogását. A többi CSA (vagyis az AT, a DE, az ES, az FR, a HU, az IT és az NL SA) megerősíti az IE SA felé, hogy fenntartja a többi kifogást.
2020.08.19.	Az IE SA a GDPR 60. cikkének (4) bekezdésével összhangban az EDPB elé terjeszti az ügyet, ezáltal a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében megindítja a vitarendezési eljárást.

8. Az IE SA 2020. augusztus 19-én elindította az IMI-ben a vitarendezési eljárást. Miután a GDPR 60. cikkének (4) bekezdésével összhangban az LSA az EDPB elé terjesztette az ügyet, az EDPB eljárási szabályzatának 11. cikke (2) bekezdésével összhangban az elnök megbízásából az EDPB titkársága megvizsgálta az irat teljességét. Az EDPB titkársága először 2020. augusztus 20-án azzal a kérelemmel fordult az IE SA-hoz, hogy az IMI-ben további dokumentumokat és információkat terjesszen elő, illetve felkérte az IE SA-t, hogy erősítse meg az irat teljességét. 2020. augusztus 21-én az IE SA rendelkezésre bocsátotta a dokumentumokat és a tájékoztatást, és megerősítette az irat teljességét. Az EDPB titkársága által vizsgált különösen fontos kérdés volt az Alapjogi Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt meghallgatáshoz való jog. 2020. szeptember 4-én a Titkárság további kérdésekkel fordult az IE SA-hoz, hogy meggyőződjön arról, élhetett-e a TIC a meghallgatáshoz való jogával minden olyan dokumentummal kapcsolatban, amelyet határozathozatalra a Testület elé terjesztettek. 2020. szeptember 8-án az IE SA megerősítette, hogy ez megtörtént, és rendelkezésre bocsátotta az ezt bizonyító dokumentumokat¹³.

¹³ Az IE SA által megküldött dokumentumok között szerepeltek az általános adatvédelmi tisztviselőtől származó, a vonatkozó dokumentumok kézhezvételét igazoló e-mailek.

9. 2020. szeptember 8-án megszületett az irat teljességére vonatkozó határozat, amelyet az EDPB titkársága szétküldött az EDPB minden tagjának.
10. Az EDPB eljárási szabályzata 11. cikkének (4) bekezdése mellett a GDPR 65. cikkének (3) bekezdésével összhangban a tárgy összetettségére tekintettel az elnök úgy döntött, hogy az egyhónapos határozathozatali alaphatáridőt további egy hónappal meghosszabbítja.

2 A KÖTELEZŐ EREJŰ HATÁROZAT ELFOGADÁSÁNAK FELTÉTELEI

11. A Testület kötelező erejű határozatainak elfogadására vonatkozó általános feltételeket a GDPR 60. cikkének (4) bekezdése és 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja rögzíti¹⁴.

2.1 A CSA(-k) által valamely döntéstervezettel kapcsolatban emelt kifogás(ok)

12. Az EDPB megjegyzi, hogy a CSA-k az EDPB eljárási szabályzatának 17. cikkében említett információs és kommunikációs rendszeren, vagyis a belső piaci információs rendszeren keresztül kifogást emeltek a döntéstervezettel szemben. A kifogásokat a GDPR 60. cikkének (4) bekezdése alapján emelték.
13. A CSA-k konkrétan a következő ügyekkel kapcsolatban emeltek kifogást:
 -) az LSA illetékessége;
 -) a TIC, illetve a Twitter, Inc. szerepének megítélése;
 -) az LSA által a GDPR-ral kapcsolatban megállapított jogsértések;
 -) a GDPR esetleges további (vagy más) megsértésének fennállása;
 -) a megrovás mellőzése;
 -) a javasolt bírság kiszámítása.
14. Mindezeket a kifogásokat a GDPR 60. cikkének (4) bekezdésében megadott határidőn belül előterjesztették.

2.2 Az LSA nem ad helyt a döntéstervezettel szemben emelt releváns és megalapozott kifogásoknak, vagy nem találja őket relevánsnak vagy megalapozottnak

15. 2020. július 15-én az IE SA átadta a CSA-knak a kifogásaik részletes elemzését tartalmazó összefoglaló jegyzőkönyvet, amelyben kifejtette, hogy a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésével összhangban „releváns és megalapozott” kifogásnak tartja-e őket, és határozatával helyt ad-e bármelyik kifogásnak¹⁵.
16. Konkrétan az IE SA úgy vélte, hogy a CSA-k által csak a bírság kiszámításával kapcsolatban emelt kifogások felelnek meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésében megszabott követelménynek, mivel ezek az adatkezelőre vagy az adatfeldolgozóra vonatkozó tervezett intézkedés GDPR-megfelelőségével kapcsolatosak, és az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira jelentett kockázatokat is

¹⁴ A GDPR 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint a Testület kötelező erejű határozatot bocsát ki, ha valamely felügyeleti hatóság releváns és megalapozott kifogást emel az LSA döntéstervezetével szemben, vagy, ha az LSA elutasított egy ilyen kifogást arra hivatkozva, hogy az nem releváns vagy nem megalapozott.

¹⁵ Az IE SA megállapítása szerint a dokumentumnak az volt a célja, hogy előmozdítsa a döntéstervezettel kapcsolatban a CSA-kkal a további együttműködést, és eleget tegyen a GDPR 60. cikkének (1) bekezdése szerinti követelménynek azaz, hogy az LSA-nak konszenzus elérésére törekedve együtt kell működnie a többi CSA-val.

meghatározzák¹⁶. Ugyanakkor az IE SA azt a következtetést vonta le, hogy az összefoglaló jegyzőkönyvben és az alábbiakban rögzített okok miatt nem ad helyt ezeknek a kifogásoknak.

17. Az IE SA úgy vélte, hogy a CSA-k által emelt többi kifogás a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése értelmében nem „releváns és megalapozott”.

2.3 Következtetés

18. A szóban forgó ügyben teljesül a GDPR 65. cikke (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt minden körülmény, mivel az LSA döntéstervezetével szemben a GDPR 60. cikkének (4) bekezdésében megadott határidőn belül több CSA kifogást emelt, az LSA pedig nem adott helyt nekik, vagy elutasította őket, mivel nem relevánsak vagy nem megalapozottak.
19. Az EDPB ezért illetékes egy kötelező erejű határozatot elfogadni, amelynek ki kell terjednie a releváns és megalapozott kifogásban szereplő összes kérdésre, különösen arra, hogy a GDPR sérült-e¹⁷.
20. A jelen határozat eredményei nem érintik más és/vagy új megállapítások függvényében akár ugyanezekkel a felekkel kapcsolatban az EDPB részéről egyéb ügyekben született értékeléseket vagy kötelező erejű határozatokat.

3 A MEGFELELŐ ÜGYINTÉZÉSHEZ VALÓ JOG

21. Az EDPB-re kötelező az Európai Unió Alapjogi Chartája, különösen annak 41. cikke (a megfelelő ügyintézéshez való jog). Ezt tükrözi az EDPB eljárási szabályzata 11. cikkének (1) bekezdése is¹⁸.
22. Az EDPB határozatát *„indokolni kell, és meg kell küldeni a fő felügyeleti hatóságnak és minden érintett felügyeleti hatóságnak, amelyekre nézve kötelező erővel rendelkezik”* (a GDPR 65. cikkének [2] bekezdése). Nem kíván közvetlenül foglalkozni harmadik felekkel. Felkészülve azonban arra a lehetőségre, hogy az EDPB határozata a TIC-et is érintheti, óvintézkedésként az EDPB megvizsgálta, hogy az LSA irányításával folyó eljárással kapcsolatban felajánlották-e a TIC-nek a meghallgatás jogát, különösen pedig azt, hogy az EDPB által kézhez vett és az eljárásban a határozathozatalhoz felhasznált összes dokumentumot megosztották-e korábban a TIC-vel, illetve meghallgatták-e velük kapcsolatban a TIC-et.
23. Tekintettel arra, hogy az EDPB által megkapott és a határozathozatalhoz felhasznált¹⁹ minden információval kapcsolatban az IE SA már meghallgatta a TIC-et, továbbá az EDPB eljárási szabályzata 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban az LSA megosztotta a Testülettel az ebben a konkrét döntéstervezetben felvetett kérdésekkel kapcsolatban a TIC által írásban tett észrevételeket²⁰, az EDPB megnyugodott afelől, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkét tiszteletben tartották.

¹⁶ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.59 bekezdés.

¹⁷ GDPR, 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja. Néhány CSA észrevételeket emelt, amelyek nem önálló kifogások, ezért ezeket az EDPB nem vette figyelembe.

¹⁸ Az Európai Adatvédelmi Testület 2018. május 25-én elfogadott, legutóbb 2020. október 8-án módosított és elfogadott eljárási szabályzata.

¹⁹ Az IE SA előzetes döntéstervezete (2020. március 14.); az IE SA döntéstervezete (2020. május 22.); a CSA-k által előterjesztett kifogások és észrevételek (2020. június 18–20.); az IE SA által készített összefoglaló jegyzőkönyv (2020. július 15.); és a CSA-k többi észrevételei és kifogásai (2020. július 27–28.).

²⁰ Az Európai Adatvédelmi Testület 2018. május 25-én elfogadott, legutóbb 2020. október 8-án módosított és elfogadott eljárási szabályzata.

4 AZ ADATKEZELŐ ÉS AZ ADATFELDOLGOZÓ MEGÍTÉLÉSÉRŐL ÉS AZ LSA ILLETÉKESSÉGÉRŐL

4.1 Az LSA döntéstervezetében szereplő elemzés

24. A döntéstervezet megállapítja, hogy *„[a] vizsgálat megkezdésekor az [IE SA] [...] részéről kijelölt vizsgáló megnyugodott afelől, hogy az incidens tárgyát képező személyes adatok tekintetében a GDPR 4. cikkének (7) bekezdése értelmében a TIC az adatkezelő”,* továbbá, hogy a TIC az adatvédelmi incidens-bejelentő formanyomtatványon és az IE SA-val folytatott levelezésben is *„megerősítette [e]zzel kapcsolatban, hogy ő az adatkezelő”²¹.* A döntéstervezet megállapítja továbbá, hogy a *„TIC azt is megerősítette, hogy a megbízásából az adatfeldolgozó Twitter Inc. által végzett adatfeldolgozás közben keletkezett az incidens”²²,* illetve *„a vizsgálat tárgyát képező személyes adatok vonatkozásában a TIC az adatkezelő. Az adatfeldolgozási szolgáltatások nyújtására vonatkozóan a TIC-nek érvényes megállapodása van a Twitter Inc. társasággal (a saját adatfeldolgozójával)”²³.*
25. Ezenkívül a döntéstervezet megállapítása szerint az IE SA afelől is megbizonyosodott, hogy az incidens tárgyát képező személyes adatokkal kapcsolatban a TIC által végzett határokon átnyúló adatfeldolgozás tekintetében ő az eljárni illetékes LSA²⁴.
26. Ezzel kapcsolatban a döntéstervezet megállapítja még, hogy a TIC az IE SA-hoz intézett incidens-bejelentésben megerősítette, hogy ő *„egy ír társaság”* és a *„Twitter európai szolgáltatója”,* illetve, hogy a TIC (2016 januárjában aktualizált) adatvédelmi szabályzatában tájékoztatta a Twitter-szolgáltatások felhasználóit az Unióban arról, hogy jogukban áll panaszt tenni akár a helyi felügyeleti hatóságnál, akár a TIC LSA-jánál, az IE SA-nál²⁵.
27. Az IE SA döntéstervezetében szerepelt továbbá a TIC 2018. december 31-i fordulónapra vonatkozó éves jelentéséből és pénzügyi kimutatásaiból egy kivonat, amely megállapítja, hogy *„az USA-ban alapított és a New York-i Értéktőzsdén jegyzett társaság, a Twitter, Inc. a legfőbb, ellenőrzést gyakorló fél és a legnagyobb vállalkozáscsoport, amelyre vonatkozóan a csoport pénzügyi kimutatásait összeállítják, és amelynek a társaság is a tagja”²⁶.*
28. Az IE SA kezdetben az adatvédelmi incidens-bejelentő formanyomtatványon a „mi” személyes névmás és más formájának hol a TIC-re, hol pedig a Twitter, Inc.-re utaló alkalmazásából származó bizonytalansággal szembesült. Az IE SA ezzel kapcsolatos pontosításokat kért, a TIC pedig jelezte, hogy szokásuk szerint a TIC és a Twitter Inc. alkalmazottai szabadon bánnak a „mi” személyes névmással és annak más formájával, amikor a csoport nevére utalnak. Ezenkívül a TIC jelezte, hogy noha ő az adatkezelő és az, aki az adatkezelés céljaival és eszközeivel kapcsolatos döntéseket meghozza, de nem egyedül működik: *„A TIC és az alkalmazottak a(z) [...] a Twitter Csoporthoz tartoznak [...]. A Twitter Csoport minden alkalmazottja ugyanazokat a számítógépes rendszereket használja, ugyanazokhoz az általános szabályokhoz tartja magát..., és együttműködik azért, hogy az egész világon megállás nélkül biztosítsák a Twitter platform üzemeltetéséhez szükséges támogatást”²⁷.*

²¹ Döntéstervezet, 2.2 bekezdés.

²² Döntéstervezet, 4.2 bekezdés.

²³ Döntéstervezet, 4.6 bekezdés.

²⁴ Döntéstervezet, 2.3 bekezdés.

²⁵ Döntéstervezet, 2.3 bekezdés.

²⁶ Döntéstervezet, 2.4 bekezdés.

²⁷ Döntéstervezet, 4.5 bekezdés.

4.2 A CSA-k által emelt kifogások rövid ismertetése

29. Kifogásában az **ES SA** megállapítja, hogy a **döntéstervezet nem indokolja meg kielégítően a TIC adatkezelői szerepét**. Az ES SA hangsúlyozza, hogy a felmerülő összes körülmény alapos elemzése mellett azt is meg kell vizsgálni, melyik gazdálkodó egység dönt valójában a célokról és az eszközökről. Az ES SA szerint a döntéstervezetet alátámasztó körülmények másra engednek következtetni, mint amire az IE SA jutott. Az ES SA úgy véli, hogy az adatkezelés alapvető céljaival kapcsolatos döntéseket valójában a Twitter, Inc. hozza meg. Az ES SA néhány olyan körülmény felsorolásával támasztotta alá érvelését, amelyek meglátása szerint azt sugallják, hogy nem a TIC dönt a célokról és az eszközökről. Először is az ES SA arra emlékeztetett, hogy a TIC a Twitter, Inc. leányvállalata, majd rámutatott, hogy nehéz lenne elképzelni ezért, hogy az EGT-felhasználók személyes adatainak feldolgozására vonatkozóan a TIC hogyan „*adhat utasításokat*” a Twitter, Inc.-nek. Az ES SA szerint a TIC sosem volt abban a helyzetben, hogy önállóan válassza adatfeldolgozójaként a Twitter, Inc. társaságot, és lecserélni sem tudná őt. Ezenkívül az ES SA indokolása szerint nem valószínű, hogy a Twitter, Inc. adatfeldolgozóként működik, mivel azon túl, hogy az általános adatvédelmi tisztviselőnek másolatban küldtek egy e-mailt, az adatvédelmi incidens kezelésében nincs „*közvetlen kapcsolat*” a két társaság között. Harmadszor az ES SA megállapította, hogy nem világos számára, hogyan hozhatta meg vagy befolyásolhatta önállóan a TIC a Twitter, Inc. által felügyelt és ellenőrzött rendszerben található informatikai hiba kijavításához vezető döntéseket, illetve, hogy inkább a Twitter, Inc. volt az, aki meghozta a döntéseket egy olyan incidens megoldásával kapcsolatban, amelynek a hatásai nem korlátozódtak pusztán az európai felhasználókra.
30. Az **NL SA** szintén a TIC mint adatkezelő, illetve a Twitter, Inc. mint adatfeldolgozó jogi megítélésével kapcsolatban emelt kifogást. A kifogás konkrétan az indokolás módjára vonatkozik, hogy az IE SA szerint ebben az ügyben a TIC miért az egyedüli adatkezelő, a Twitter, Inc. pedig az ő megbízásából eljáró adatfeldolgozó. Az NL SA úgy véli, hogy ebben az ügyben alapvető kérdés annak megállapítása, hogy ki van az adatkezelő szerepében, ezért az adatkezelő, az adatfeldolgozó vagy a közös adatkezelők szerepével kapcsolatos minden következtetést jogi és ténybeli bizonyítékokkal kell alátámasztani. Kifogásában az **NL SA lényegében előadja, hogy a döntéstervezet nem tartalmaz elég bizonyítékot ahhoz, hogy jogilag és tényszerűen meg lehessen állapítani az érintett gazdálkodó egységek szerepét**, különösen pedig alátámasztani azt a következtetést, (i) hogy a TIC az (egyedüli) adatkezelő, illetve, (ii) hogy a Twitter, Inc. csupán a TIC utasítása alapján eljáró adatfeldolgozó a világméretű Twitter szolgáltatás és/vagy az ügyben lényeges célok szempontjából. Az NL SA szerint az LSA-nak ellenőriznie kell, hogy **a szervezet jogi nyilatkozatai és/vagy adatvédelmi szabályzata megfelel-e a tényleges tevékenységeinek**. Az NL SA azt kérte, hogy az IE SA adjon több információt és/vagy egy leírást azon körülményekről, amelyek a saját döntéstervezetében a szerepek meghatározásához vezettek. Az NL SA a figyelembe vehető körülmények között megemlíti például a következőket: a TIC utasításai a Twitter, Inc. társaságnak, vagy a napi tevékenységből származó egyéb objektív bizonyíték vagy gyakorlati jel, illetve írásos dokumentumokból, úgymint adatfeldolgozási megállapodásból vett példák.
31. Kifogásában a **DE SA** azt állítja, hogy **a Twitter, Inc. és a TIC között nem adatkezelői-adatfeldolgozói kapcsolat**, hanem inkább közös adatkezelői kapcsolat van. Először is arra a tényre alapozza a kifogást, hogy a Twitter, Inc. és a TIC nem működtet külön adatfeldolgozó rendszert. A DE SA szerint a Twitter, Inc. által üzemeltetett alaprendszert a TIC által meghozott döntések alapján és az EGT-felhasználók érdekében módosították, de a fő adatfeldolgozó rendszer ugyanaz maradt. A DE SA arra is felhívta a figyelmet, hogy a csoport minden alkalmazottja ugyanazt a számítógépes rendszert használja, és ugyanazokhoz az általános szabályokhoz tartja magát.

32. Végezetül az **FR SA** az IE SA illetékességével kapcsolatban emelt kifogást megállapítva, hogy a jelek szerint az IE SA azt a következtetést vonta le, hogy a szóban forgó adatfeldolgozás céljaival és eszközeivel kapcsolatos döntéshozatali jogkört a TIC gyakorolja. Az FR SA szerint **a döntéstervezetből nem derül ki egyértelműen, hogy a TIC társaság kimutatásain kívül más körülményt is figyelembe vett volna a hatóság, amikor úgy vélte, hogy ez a társaság döntéshozatali jogkörrel rendelkezik az adatfeldolgozás felett.** Az FR SA megállapította továbbá, hogy a döntéstervezetből nem derül ki egyértelműen, mire alapozza a hatóság illetékességét, arra, hogy a TIC társaságot kell adatkezelőnek tekinteni, vagy arra, hogy a GDPR 4. cikke (16) bekezdésének meghatározása szerint a TIC-et kell tevékenységi központnak tekinteni. Az FR SA azt a következtetést vonta le, hogy jelenlegi állapotában a döntéstervezet nem akadályozza meg a legkedvezőbb igazságszolgáltatási fórum kiválasztását, amit az egységességi mechanizmus szeretne elkerülni. Az FR SA azt kérte, hogy az IE SA szolgáltatson több ténytet, amivel bizonyítható, hogy a TIC társaság a Twitter nevű közösségi háló vonatkozásában az adatfeldolgozás céljaival és eszközeivel kapcsolatos döntéshozatali jogkörrel rendelkezik.

4.3 Az LSA álláspontja a kifogásokkal kapcsolatban

33. Összefoglaló jegyzőkönyvében az IE SA úgy vélte, hogy a felek adatkezelői és adatfeldolgozói szerepére vagy megnevezésére vagy az IE SA illetékességére alapozott kifogás *„sem a jogsértés megállapítását, sem a tervezett intézkedést nem vitatja, ezért pedig nem felel meg a 4. cikk (24) bekezdésében szereplő fogalom meghatározásnak”,* illetve, hogy *„a 4. cikk (24) bekezdése értelmében nem tesz eleget a „releváns és megalapozott” kifogás fogalom meghatározásának”*²⁸. Ennek ellenére az IE SA elemezte ezeket a kifogásokat, mely során rögzítette, hogy mely körülményeket vette figyelembe a TIC adatkezelői jogállásának és tevékenységi központjának meghatározásánál. Ezzel kapcsolatban az IE SA (egy rövid ismertetés keretében²⁹) bemutatta, hogy alapvetően mely tények és jogi elemzések vezettek a TIC adatkezelői jogállásával kapcsolatos következtetéshez:

-)] a Twitter egy korábbi, 2015. évi igazolása, miszerint azt javasolta, hogy az írországi TIC legyen az adatkezelő az Unió Twitter-felhasználóinak személyes adatai vonatkozásában³⁰;
-)] a TIC megerősítése az IE SA-hoz intézett incidens-bejelentésben, illetve a vizsgálat folyamán, miszerint az incidensben érintett személyes adatok vonatkozásában ő volt az adatkezelő;
-)] a TIC megerősítése, miszerint közte és adatfeldolgozóként a Twitter, Inc. között létezik egy adatfeldolgozási megállapodás, amely tartalmazza a GDPR 28. cikke által előírt rendelkezéseket;
-)] a TIC és a Twitter, Inc. között 2019. január 7. utáni üzenetváltás, amikor a TIC (az adatvédelmi tisztviselőn keresztül) valójában értesült az incidensről, ami az IE SA szerint azt mutatja, hogy a jóvátételi tevékenységekkel és az incidens bejelentésével kapcsolatban, valamint az incidensben érintett személyes adatok háttérfeldolgozása tekintetében a TIC ellenőrzési és döntéshozatali jogkört gyakorolt a Twitter, Inc. felett; és

²⁸ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.39 bekezdés.

²⁹ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.35 bekezdés.

³⁰ Ezzel kapcsolatban az összefoglaló jegyzőkönyv kifejti, hogy 2015. április 8-án a TIC arról tájékoztatta az IE SA-t, hogy javasolja, az USA területén kívüli felhasználók személyes adatainak vonatkozásában az írországi TIC legyen az adatkezelő, illetve, hogy 2015 májusában a TIC tájékoztatta erről az Unió felügyeleti hatóságait (5.15 bekezdés).

) a Twitter, Inc intézkedései, amikor a 2. vállalkozó értesítette őt az incidensről, ami az IE SA szerint ugyancsak alátámasztja azt, hogy a két gazdálkodó egység között olyan jogviszony volt, ahol a TIC gyakorolta az adatkezelő jogkörét, és viselte annak felelősségét.

34. Az IE SA ezután egy rövid ismertetésben³¹ kifejtette, hogy (a fenti pontokon túl) milyen tények és jogi elemzés vezetett el a következtetés levonásához, miszerint a TIC tevékenységi központja lényegében Írországból van:

) a TIC saját megnevezése és tevékenységi központtá nyilvánítása;

) a saját adatvédelmi szabályzatában az Unió Twitter felhasználóinak személyes adatai vonatkozásában a TIC illetékes adatkezelői jogállásának megerősítése;

) a TIC központi ügyvitelének helye Dublinban található, ahol mintegy 170 alkalmazottja van;

) a GDPR céljai érvényesülése érdekében a TIC közvetlenül alkalmaz általános adatvédelmi tisztviselőt, az általános adatvédelmi tisztviselő jelentései a TIC-nél találhatóak, továbbá számos adatvédelemmel és adatkezeléssel kapcsolatos tevékenységnél az általános adatvédelmi tisztviselő képviseli a TIC-et, ideértve az adatkezelés elleni vétő lehetőséget;

) a múltban és jelenleg is az IE SA felügyeli a TIC-et, ebből pedig nyilvánvalóvá vált, hogy az Unió belül a személyes adatok feldolgozásának céljait és eszközeit a TIC határozza meg.

Az IE SA hangsúlyozta, hogy az illetékesség és/vagy a felek kijelölése ügyében emelt kifogásokra adott érdemi válaszával függetlenül is úgy gondolja, hogy az ezekkel az ügyekkel kapcsolatos kifogások nem tesznek eleget a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése értelmében a „releváns és megalapozott” kifogás fogalom meghatározásának. Az IE SA kijelentette, hogy egyrészt tekintettel arra a megállapítására, miszerint ezek az ügyek nem tesznek eleget a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti fogalom meghatározásnak, másrészt tekintettel annak bizonyítására, hogy a döntéstervezetben megfelelően foglalkozott a tevékenységi központ kérdéseivel, a saját illetékességével és az adatkezelő, az adatfeldolgozó kijelölésével, ezért az ezekben az ügyekben emelt kifogásoknak nem kíván helyt adni³².

4.4 Az EDPB által elvégzett elemzés

4.4.1 A kifogások releváns és megalapozott voltának értékelése

35. Az EDPB annak értékelésével kezdi az emelt kifogások elemzését, hogy a fent említett kifogások a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése értelmében „releváns és megalapozott kifogásoknak” tekinthetők-e.

36. A GDPR 4. cikkének (24) bekezdése a „releváns és megalapozott kifogás” fogalmát úgy határozza meg, mint „a döntéstervezettel szemben benyújtott, azzal kapcsolatos kifogás, hogy ezt a rendeletet megsértették-e, illetve hogy az adatkezelőre vagy az adatfeldolgozóra vonatkozó tervezett intézkedés összhangban van-e a rendelettel; a kifogásban egyértelműen be kell mutatni a döntéstervezet által az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira, valamint adott esetben a személyes adatok Unió belüli szabad áramlására jelentett kockázatok jelentőségét”³³.

³¹ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.36 bekezdés.

³² Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.40 bekezdés.

³³ GDPR, 4. cikk (24) bekezdés.

37. Ahogy a releváns és megalapozott kifogás fogalmára vonatkozó iránymutatás egyértelművé teszi, a kifogásnak egyszerre kell „relevánsnak” és „megalapozottnak” lennie. Ahhoz, hogy a kifogás „releváns” legyen, közvetlen kapcsolatnak kell fennállnia a kifogás és a döntéstervezet között, és ki kell terjednie arra, hogy sérült-e a GDPR, vagy arra, hogy az adatkezelőre vagy az adatfeldolgozóra vonatkozó tervezett intézkedés összhangban van-e a GDPR-ral³⁴.
38. Ugyanezen Iránymutatás szerint egy kifogás akkor „megalapozott”, ha összefüggően, egyértelműen, pontosan és részletesen bemutatja a határozat javasolt módosításának miéértjére és arra vonatkozó magyarázatokat és érveket, hogy a változtatás hogyan eredményezhet eltérő következtetést³⁵, illetve, ha egyértelműen bemutatja a döntéstervezet által az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira, valamint adott esetben a személyes adatok Unión belüli szabad áramlására jelentett kockázatok jelentőségét. Ezért a CSA-nak azt kell „bemutatnia, hogy a döntéstervezetnek milyen következményei lehetnek a védett értékekre”, ehhez pedig „elegendő érv felsorakoztatásával be kell mutatnia, hogy jelentősek és valószínűsíthetőek ezek a kockázatok”³⁶. Az érintettek jogaira és szabadságaira jelentett kockázatok értékelésénél³⁷ hivatkozni lehet többek között a tervezett intézkedések megfelelőségére, szükségességére és arányosságára³⁸, továbbá a GDPR jövőbeli megsértésének lehetséges csökkenésére³⁹.
39. Tartalmát tekintve a kifogás első lehetőségként érintheti azt, hogy fennáll-e a GDPR megsértése. Ebben az esetben a CSA-nak ki kell fejtenie, miért más a véleménye azzal kapcsolatban, hogy az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó az általa végzett tevékenységekkel megsértette a GDPR egy adott rendelkezését, és konkrétan mi(k) a jogsértés(ek)⁴⁰. Az adott kifogás a vizsgálat megállapításaiból levezethető következtetésekkel kapcsolatos ellenvéleményt is tartalmazhat (pl. kijelenti, hogy a megállapítások a már elemzettekhez képest más / azokon túli jogsértéseket jelentenek)⁴¹, vagy akár odáig is elmehet, hogy megnevezi a döntéstervezet hiányosságait, amivel alátámasztja, hogy az LSA részéről további vizsgálatra van szükség⁴². Kevésbé valószínű ennek előfordulása akkor, ha a döntéstervezet kiadását megelőző időben az LSA kellőképpen eleget tett a CSA-kkal való együttműködéssel és a lényeges információk cseréjével kapcsolatos kötelezettségének⁴³. A másik lehetőség, hogy a kifogás tartalma a döntéstervezetben az adatkezelőre vagy az adatfeldolgozóra

³⁴ Lásd még az EDPB releváns és megalapozott kifogás fogalmára vonatkozó 9/2020 iránymutatásának (a továbbiakban: **RRO-iránymutatás**) nyilvános konzultációra bocsátott, jelenleg nyilvános konzultáció alatt lévő változata 12. bekezdését, https://edpb.europa.eu/our-work-tools/public-consultations-art-704/2020/guidelines-092020-relevant-and-reasoned-objection_hu. Az iránymutatást 2020. október 8-án azután fogadták el, hogy az IE SA e konkrét ügyben megkezdte a vizsgálatát.

³⁵ RRO-iránymutatás, 17. és 20. bekezdés.

³⁶ RRO-iránymutatás, 37. bekezdés.

³⁷ A jogok és szabadságok tekintetében „érintettek” lehetnek azok, akiknek a személyes adatait jelenleg kezeli, illetve azok is, akiknek a személyes adatait a jövőben fogja kezelni az adatkezelő/adatfeldolgozó. RRO-iránymutatás, 43. bekezdés.

³⁸ RRO-iránymutatás, 42. bekezdés.

³⁹ RRO-iránymutatás, 43. bekezdés.

⁴⁰ RRO-iránymutatás, 25. bekezdés.

⁴¹ RRO-iránymutatás, 27. bekezdés.

⁴² RRO-iránymutatás, 28. bekezdés (amely azt is megállapítja, hogy „Itt különbséget kell tenni egyfelől a hivatalból indított vizsgálat, másfelől pedig az illetékes felügyeleti hatóságok által megosztott panaszok vagy esetleges incidensek bejelentése alapján indított vizsgálatok között”).

⁴³ RRO-iránymutatás, 27. bekezdés.

vonatkozó tervezett intézkedés (korrekció vagy egyéb) GDPR-megfelelőségére hivatkozva kifejti, hogy a tervezett intézkedés nincs összhangban a GDPR-ral⁴⁴.

40. Az EDPB véleménye szerint a GDPR megsértésével kapcsolatos kifogás érintheti az értékelés vagy az indokolás elmaradását vagy elégtelenségét (aminek következtében az elvégzett értékelés és a bemutatott bizonyítékok nem támasztják alá kellőképpen a döntéstervezetben szereplő következtetést úgy, ahogy azt a GDPR 58. cikke előírja), amennyiben teljesül a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésében megszabott minden követelmény, feltéve továbbá, hogy összefüggés van az állítólagos elégtelen elemzés és aközött, hogy sérült-e a GDPR vagy, hogy a tervezett intézkedés megfelel-e a GDPR-nak⁴⁵.
41. Az EDPB véleménye szerint a felek szerepével vagy megnevezésével kapcsolatos kifogás megfelelhet a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti „releváns és megalapozott” kifogás fogalom meghatározásának, mivel ez befolyásolhatja annak megállapítását, hogy ezt a rendeletet megsértették-e, illetve hogy az adatkezelőre vagy az adatfeldolgozóra vonatkozó tervezett intézkedés összhangban van-e a rendelettel. Az EDPB úgy véli azonban, hogy az LSA-ként eljáró felügyeleti hatóság illetékességével szemben nem lehet a GDPR 60. cikkének (4) bekezdése alapján kifogást emelni, és az kívül esik a GDPR 4. cikke (24) bekezdésének hatályán⁴⁶.

a) Az NL SA által emelt kifogás értékelése

42. Az NL SA által emelt kifogás először is az IE SA által a TIC és a Twitter, Inc. jogi megítélésével kapcsolatban levont következtetést eredményező *„értékelés vagy indokolás elmaradásával”*⁴⁷ kapcsolatos. Ahogy az NL SA rámutat, az ügyben kétségtelenül alapvető kérdés annak megállapítása, hogy ki van az adatkezelő szerepében. A TIC és a Twitter, Inc. jogi megítélésével kapcsolatos eltérő következtetés befolyásolná a felügyeleti hatóság következtetéseit, úgy a GDPR 33. cikke megsértésének megállapítása, mint a vizsgálatból következő korrekciós intézkedésekre vonatkozó határozat tekintetében.
43. Az EDPB emlékeztet arra, hogy ha egy felügyeleti hatóság jogilag kötelező erejű intézkedést hoz, az intézkedést meg kell indokolnia⁴⁸. Az intézkedés érintettjeit jelentő felek szerepének helyes meghatározásától függ annak megállapítása, hogy ezt a rendeletet megsértették-e, illetve hogy az adatkezelőre vagy az adatfeldolgozóra vonatkozó tervezett intézkedés összhangban van-e a rendelettel. Éppen ezért a döntéstervezetnek a javasolt határozat alátámasztásához elegendő jogi és ténybeli körülményt kell tartalmaznia⁴⁹. Következésképpen az EDPB úgy véli, hogy az NL SA által emelt

⁴⁴ RRO-iránymutatás, 33. bekezdés. Ez azt jelenti, hogy a kifogás vitathatja *többek között* a bírság összegének kiszámításánál alapul vett körülményeket (az RRO-iránymutatás 34. bekezdése).

⁴⁵ RRO-iránymutatás, 29. bekezdés.

⁴⁶ Ebben az esetben a GDPR 65. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti eljárást kell alkalmazni, amely bármely szakaszban megindítható, RRO-iránymutatás, 31. bekezdés.

⁴⁷ RRO-iránymutatás, 29. bekezdés. Egy azzal kapcsolatos releváns és megalapozott kifogás, hogy sérült-e a GDPR, vonatkozhat arra, hogy *„a szóban forgó ügynek hiányosak a ténybeli információi vagy a leírása”, „a vizsgálat megállapításaiból levonható következtetések tekintetében ellenvélemény van”* (az RRO-iránymutatás 27. bekezdése), vagy hivatkozhat arra, hogy *„elmaradt vagy nem kielégítő az értékelés vagy az indokolás (aminek következtében az elvégzett értékelés és a bemutatott bizonyítékok nem támasztják alá kellőképpen a döntéstervezetben szereplő következtetést úgy, ahogy azt a GDPR 58. cikke előírja)”* (az RRO-iránymutatás 29. bekezdése).

⁴⁸ GDPR, (129) preambulumbekkezdés.

⁴⁹ Ezek az információk az együttműködés és az egységességi mechanizmus hatékonyságának biztosításához is szükségesek, hogy a CSA-k megalapozott határozatot hozhassanak arra vonatkozóan, hogy egyetértsenek vagy releváns és megalapozott kifogást emeljenek.

kifogás egyformán vonatkozik arra, hogy „sérült-e a GDPR”, illetve arra, hogy „a tervezett intézkedés megfelel-e a GDPR-nak”.

44. Jóllehet az EDPB úgy véli ezért, hogy az NL SA kifogása releváns és az álláspontját alátámasztó jogi érveket is tartalmaz, azonban nem hoz fel arra vonatkozó érveket, hogy a következmények miatt jelentenek jelentős kockázatot az érintettek jogaira és szabadságaira és/vagy az adatok szabad áramlására nézve⁵⁰. Az EDPB emlékeztet arra, hogy a döntéstervezet által jelentett kockázat jelentőségének – a GDPR által megállapított – egyértelmű bizonyítási kötelezettsége a CSA-t terheli⁵¹. Jóllehet az, hogy a CSA-k el tudják-e végezni ezt a bizonyítást, függhet attól, hogy maga a döntéstervezet mennyire részletes, és milyen volt a korábbi információcsere⁵², egy ilyen körülmény adott esetben nem mentesítheti teljesen a CSA-t azon kötelezettsége alól, hogy egyértelműen rögzítse, miért véli úgy, hogy jelentős kockázatokat eredményez az egyének jogaira és szabadságaira nézve az, ha a döntéstervezetet változatlanul hagyják.
45. Az EDPB megállapítja, hogy az NL SA által emelt kifogás önmagában nem bizonyította egyértelműen az egyének jogaira és szabadságaira jelentett kockázatokat. Ez alapján az EDPB úgy véli, hogy az NL SA által emelt kifogás nem felel meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti követelményeknek.

b) Az ES SA által emelt kifogás értékelése

46. Az ES SA által emelt kifogás is az értékelés vagy az indokolás elégségességét kérdőjelezi meg az IE SA által a TIC, illetve a Twitter, Inc. jogi megítélésével kapcsolatos következtetés vonatkozásában. A kifogás azt is egyértelművé teszi, hogy a TIC és a Twitter, Inc. helyes megítélése a felelősség, illetve az IE SA illetékességének meghatározásánál is kulcsfontosságú. Ennek következtében az EDPB is úgy véli, hogy az ES SA által emelt kifogás egyformán vonatkozik arra, hogy „sérült-e a GDPR”, illetve arra, hogy „a tervezett intézkedés megfelel-e a GDPR-nak”. A kifogásában azt is rögzíti az ES SA, miért véli úgy, hogy meg kell változtatni a döntéstervezetet, és hogyan vezethet a változtatás egy eltérő következtetéshez.
47. Jóllehet az EDPB úgy véli ezért, hogy az ES SA kifogása releváns és az álláspontját alátámasztó jogi érveket is tartalmazza, azonban nem fogalmazza meg egyértelműen, hogy miért lenne jelentős kockázata az érintettek jogaira és szabadságaira, adott esetben pedig a személyes adatok szabad áramlására nézve annak, ha a döntéstervezetnek ezt a részét változatlanul hagynák. Ez alapján az EDPB úgy véli, hogy az ES SA által emelt kifogás nem felel meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésében rögzített követelményeknek.

c) A DE SA által emelt kifogás értékelése

48. Míg az NL és az ES SA által emelt kifogás elsősorban az „indokolás elmaradásával” kapcsolatos, ami alátámasztja azt a következtetést, hogy a TIC (egyedüli) adatkezelőként jár el, a DE SA a vizsgálatból levonható következtetésekkel nem ért egyet⁵³. A DE SA úgy véli, hogy az iratban szereplő ténybeli körülmények kellően alátámasztják azt a következtetést, hogy a Twitter, Inc. nem adatfeldolgozó, hanem a TIC-kel együtt inkább közös adatkezelőnek minősül.
49. Kifogásában a DE SA azt is rögzíti, hogy miért lényeges a felek megítélése annak megállapítása szempontjából, hogy „fennáll-e a jogsértés”. A DE SA mindenekelőtt arra hivatkozik, hogy a Twitter, Inc. és a TIC közötti jogviszony értékelése befolyásolja annak megállapítását, hogy mely időpontban

⁵⁰ RRO-iránymutatás, 19. bekezdés.

⁵¹ RRO-iránymutatás, 36. bekezdés és GDPR, 4. cikk (24). bekezdés.

⁵² RRO-iránymutatás, 36. bekezdés.

⁵³ RRO-iránymutatás, 27. bekezdés.

szereztek tudomást az incidensről. A DE SA szerint a GDPR 26. cikkének (1) bekezdésére tekintettel egyformán kell vélelmezni a két (közös) adatkezelő értesülését. Ezt figyelembe véve a DE SA azzal érvel, hogy az IE SA-nak újra meg kell vizsgálnia a pontos dátumot, amikor közös adatkezelőként a TIC tudomást szerzett az incidensről (vagy inkább tudomást kellett volna szereznie).

50. Az EDPB úgy véli, hogy a DE SA által emelt kifogás egyértelműen rögzíti, miért tekintendő szükségesnek a döntéstervezet megváltoztatása, és azt hogy ha helyt adnak a kifogásnak, az hogyan vezet eltérő következtetéshez. Mindazonáltal az EDPB azt állapította meg, hogy a DE SA által emelt kifogás önmagában nem tartalmaz egyértelmű megállapítást a döntéstervezet által a felek megítélésével kapcsolatban az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira jelentett kockázatok tekintetében. Ez alapján az EDPB úgy véli, hogy az DE SA által emelt kifogás nem felel meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésében rögzített követelményeknek.

d) Az FR SA által emelt kifogás értékelése

51. Az FR SA lényegében szintén úgy véli, hogy a döntéstervezet „az értékelés vagy az indokolás elmaradásának” hibájában szenved, mivel nem derül ki belőle egyértelműen, hogy az IE SA a TIC saját kimutatásain kívül más körülményeket is figyelembe vett volna, amikor azt mérlegelte, hogy a TIC döntéshozatali jogkört gyakorol-e az adatkezelés tekintetében. Hasonlóképpen, mint az NL SA és az ES SA, az FR SA is kiemeli annak jelentőségét, hogy az LSA határozata kellőképpen megalapozott legyen. Az NL SA-val és az ES SA-val ellentétben azonban az FR SA a kifogásában elsősorban annak jelentőségére hívja fel a figyelmet, hogy ennek az indokolásnak szerepelnie kell az LSA illetékességének megállapításában, különös tekintettel a legkedvezőbb igazságszolgáltatási fórum kiválasztásának megakadályozása érdekében.
52. Az EDPB emlékeztet arra, hogy ebben a konkrét ügyben az LSA-ként eljáró felügyeleti hatóság döntéshozatali illetékességével kapcsolatos ellenvéleményt nem lehet a GDPR 60. cikkének (4) bekezdése alapján kinyilvánítani, és az kívül esik a GDPR 4. cikke (24) bekezdésének hatályán⁵⁴. Az EDPB úgy véli, hogy az FR SA által emelt kifogás nem sorakoztat fel elegendő érvet annak egyértelmű bizonyítására, hogy a döntéstervezet milyen jelentős kockázatot jelent az érintettek jogaira és szabadságaira nézve. Következésképpen az EDPB úgy véli, hogy az FR SA által emelt kifogás a GDPR 4. cikke (24) bekezdésének értelmében nem minősül releváns és megalapozott kifogásnak.

4.4.2 Következtetés

53. Az EDPB úgy véli, hogy a fent említett kifogások eleget tesznek a GDPR 4. cikk (24) bekezdésében foglalt számos követelménynek. Az IE SA által levont következtetéstől eltérő módon az EDPB úgy véli, mindegyik kifogás eleget tett a vagylagos megjelölés azon feltételének, hogy ezt a rendeletet megsértették-e, illetve hogy az adatkezelőre vagy az adatfeldolgozóra vonatkozó tervezett intézkedés összhangban van-e a rendelettel. Az EDPB úgy véli továbbá, hogy a felek szerepére vagy megnevezésére alapozott kifogás elvileg megfelelhet a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti „releváns és megalapozott” kifogás fogalom meghatározásának.
54. Azonban a fentiekben foglaltak szerint a korábban említett kifogások nem érik el azt a szintet, mely egyértelműen bemutatná a döntéstervezet által az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira, valamint adott esetben a személyes adatok Unión belüli szabad áramlására jelentett kockázatok jelentőségét.

⁵⁴ RRO-iránymutatás, 31. bekezdés. Folytatásként az iránymutatás megállapítja, hogy a GDPR 60. cikkének (4) bekezdése szerinti kifogással ellentétben a GDPR 65. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti eljárás minden szakaszban alkalmazandó.

55. Ezenkívül, ami a fent említett, FR SA által emelt kifogást illeti, azon túl, hogy nem sorakoztat fel elegendő érvet annak egyértelmű bizonyítására, hogy a döntéstervezet milyen jelentős kockázatot jelent az érintettek jogaira és szabadságaira nézve, a kifogás az LSA-ként eljáró felügyeleti hatóság illetékességével kapcsolatos ellenvéleményről szól. Az EDPB emlékeztet arra, hogy a GDPR 60. cikkének (24) bekezdése alapján nem lehet ilyen ellenvéleményt nyilvánítani, és az kívül esik a GDPR 4. cikke (24) bekezdésének hatályán⁵⁵.
56. Ezért az EDPB úgy véli, hogy a fent említett kifogások nem felelnek meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésében rögzített követelményeknek.
57. **Következésképpen a kifogásokban felvetett lényeges kérdésekkel kapcsolatban az EDPB nem foglal érdemben állást. Az EDPB kihangsúlyozza, hogy a jelenlegi döntése nem érinti azokat az értékeléseket, amelyeket az EDPB-nek más ügyekben kell majd meghoznia, ideértve akár ugyanezen felekkel szemben is, figyelembe véve a vonatkozó döntéstervezet tartalmát és a CSA-k által emelt kifogásokat.**

5 AZ LSA ÁLTAL A GDPR-RAL KAPCSOLATBAN MEGÁLLAPÍTOTT JOGSÉRTÉSEKRŐL

5.1 A GDPR 33. cikke (1) bekezdésének sérelmével kapcsolatos megállapítások

5.1.1 Az LSA döntéstervezetében szereplő elemzés

58. Az IE SA azt a következtetést vonta le, hogy a TIC adatkezelőként nem tett eleget a GDPR 33. cikke (1) bekezdése értelmében rá háruló kötelezettségének, amit *„nem lehet elkülönítve értékelni,, hanem a GDPR értelmében az adatkezelőkre háruló tágabb kötelezettségekkel, különösen az 5. cikk (2) bekezdése szerinti elszámoltathatósággal, az adatkezelők és az adatfeldolgozók közötti kapcsolattal (28. cikk), illetve a megfelelő (és hatékony) technikai és szervezési intézkedések megvalósítására vonatkozó kötelezettséggel összefüggésben kell értelmezni”*⁵⁶.
59. Az időpontot illetően, hogy az adatkezelő mikor szerzett tudomást az incidensről, a döntéstervezet azt a következtetést vonja le, hogy amennyiben az adatfeldolgozó szenved el az incidenst, az adatkezelő akkor szerez tudomást róla, amikor az adatfeldolgozó tájékoztatja őt az incidensről⁵⁷, de az adatkezelőnek gondoskodnia kell a megfelelő intézkedések bevezetéséről, amelyek megkönnyítik a tudomásszerzést⁵⁸. Mivel adatkezelőként a TIC felelt saját adatfeldolgozója, a Twitter, Inc. által végzett adatfeldolgozási műveletek felügyeletéért⁵⁹, a döntéstervezet megállapítja, hogy ha az adatfeldolgozó nem tartja be az eljárást, vagy az eljárás egyéb módon meghiúsul, a saját részéről megkésétt

⁵⁵ RRO-iránymutatás, 31. bekezdés.

⁵⁶ Döntéstervezet, 6.20 bekezdés. Lásd még a döntéstervezet 6.5, 6.7 és 6.13 bekezdését. A döntéstervezet (7.129 bekezdésének i) pontja) kimondja továbbá, hogy *„az adatkezelőt terheli a 33. cikk (1) bekezdésének követelménye [...], aki gondoskodik arról, hogy legyenek olyan belső rendszerek és eljárások (adott esetben pedig – az adatfeldolgozókat is ideértve – a külső feleknél is legyenek olyan rendszerek és eljárások), amelyek úgy vannak beállítva és végrehajtva, hogy megkönnyítsék az azonnali értesülést az incidensekről és ezek időben történő bejelentését”*.

⁵⁷ Döntéstervezet, 7.129 bekezdés iii) pont.

⁵⁸ Döntéstervezet, 7.98 bekezdés.

⁵⁹ Döntéstervezet, 7.129 bekezdés iv) pont.

tájékoztatásnál az adatkezelő nem hivatkozhat mentségként az adatfeldolgozó hibájára⁶⁰, mivel az adatkezelő tájékoztatásadási kötelezettsége nem függhet attól, hogy a saját adatfeldolgozója eleget tesz-e a GDPR 33. cikkének (2) bekezdése értelmében fennálló kötelezettségeinek⁶¹. Az IE SA megállapította, hogy ilyen körülmények között az adatkezelőt úgy kell tekinteni, mint aki a saját adatfeldolgozóján keresztül vélelmezett tudomással bírt a személyes adatokat érintő incidensről⁶², illetve, hogy ezt az értelmezést tükrözi a GDPR-ban is az adatkezelő felelőssége és elszámoltathatósága⁶³.

60. A döntéstervezet szerint ezért a TIC valójában 2019. január 7-én szerzett tudomást az incidensről⁶⁴, de legkésőbb már 2019. január 3-án is tudnia kellett róla, mivel a Twitter, Inc. mint adatfeldolgozó először ezen a napon minősítette azt potenciális adatvédelmi incidensnek, a Twitter, Inc. jogi csoportja pedig ekkor adott utasítást az incidens megnyitására⁶⁵. A döntéstervezet azt is megállapítja, hogy még az adott helyzet körülményei között is (amikor korábban is voltak késedelmek)⁶⁶ lehetségesnek kellett volna lennie a Twitter, Inc. társasággal kötött bármilyen megállapodás alapján⁶⁷. Ehelyett a „folyamat hatékonytalansága” miatt a szóban forgó ügy „adott körülményei” között és/vagy azért, mert [az adatfeldolgozó] munkatársai nem tartották be saját incidenskezelési eljárásukat, késedelem történt, aminek eredményeként csak 2019. január 7-én értesült az adatkezelő⁶⁸. Ez még akkor is a GDPR 33. cikke (1) bekezdésének megsértését eredményezi, ha kevesebb mint 72 óra telt el aközött, hogy a TIC valójában értesült az incidensről (2019. január 7.), illetve amikor az értesítés megtörtént (2019. január 8.).

5.1.2 A CSA-k által emelt kifogások rövid ismertetése

61. Az **FR SA** kifogást emelt, amelyben állítása szerint a megállapítások nem a GDPR 33. cikkének (1) bekezdését, hanem inkább a GDPR 28. cikkét vagy 32. cikkét érintő jogsértésnek felelnek meg, mert ezek rögzítik, hogy milyen kötelezettségei vannak az adatkezelőnek, amikor úgy dönt, hogy adatfeldolgozót vesz igénybe. Ez az érv arra a tényre hivatkozik, hogy a 33. cikk (1) bekezdésének megsértésére vonatkozó megállapítás főleg a TIC és annak adatfeldolgozója között az adatvédelmi

⁶⁰ Döntéstervezet, 7.129 bekezdés iv) pont.

⁶¹ Döntéstervezet, 7.129 bekezdés x) pont.

⁶² Döntéstervezet, 7.129 bekezdés v) pont.

⁶³ Döntéstervezet, 7.98 bekezdés. A döntéstervezet szerint komolyan aláássa a GDPR által biztosított védelmet egy másik, olyan vélekedést eredményező értelmezés, hogy az adatkezelőnek csak akkor van „tudomása”, amikor tájékoztatja őt a saját adatfeldolgozója, mivel ez azt eredményezné, hogy az adatkezelő még súlyos késedelem esetén is kibújhatna a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy ő eleget tett az adatfeldolgozó kiválasztásával kapcsolatos kötelezettségének, és megfelelő rendszerei is vannak, csak az adatfeldolgozó figyelmen kívül hagyta ezeket a rendszereket (a döntéstervezet 7.99 bekezdése). Döntéstervezetében az IE SA kifejtette továbbá, hogy „a 33. cikk (1) bekezdésének alternatív alkalmazása, illetve az, amit a TIC állított, vagyis hogy az adatkezelő tájékoztatási kötelezettségének teljesítése lényegében attól függ, hogy a saját adatfeldolgozója eleget tesz-e a 33. cikk (2) bekezdése értelmében fennálló kötelezettségének, aláásná a 33. cikk adatkezelőre háruló kötelezettségeinek érvényesülését [illetve, hogy] [e]gy ilyen megközelítés ellentétes volna a GDPR általános céljával, illetve az Unió jogalkotójának szándékával”.

⁶⁴ Döntéstervezet, 7.129 bekezdés vi) pont.

⁶⁵ Döntéstervezet, 7.129 bekezdés vi) pont.

⁶⁶ A 2019. január 3-i dátum megállapításánál – amikor a TIC-nek tudomást kellett szereznie az incidensről – az IE SA azt is figyelembe vette, hogy a 2018. december 29. és 2019. január 2. között eltelt idő alatt – amikor az incidenst először bejelentette a külső vállalkozó (2. vállalkozó) a Twitter, Inc. társaságnak, illetve amikor a Twitter, Inc. megkezdte annak vizsgálatát – korábban is előfordult már késedelem. A vizsgálat során a TIC megerősítette, hogy „a téli szabadságolás miatt” történt ez.

⁶⁷ Döntéstervezet, 7.129 bekezdés ix) pont.

⁶⁸ Döntéstervezet, 7.129 bekezdés vi) pont.

incidensek esetére megállapított eljárás alkalmazásában történő hibákra épül, míg a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése csak arra vonatkozik, hogy az adatkezelő köteles az incidenst bejelenteni az illetékes hatóságnak.

62. A **DE SA** kifogásai inkább a következtetést eredményező indokolást állította a középpontba – önmagában a következtetés megkérdőjelezése nélkül –, amely szerint sérült a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése, konkrétan pedig a 72 órás határidő *kezdőnapjának* meghatározását említette.
63. A DE SA arra hivatkozott a kifogásában, hogy a szerepek felosztásának kérdése befolyásolja annak meghatározását, hogy mely időpontban szereztek tudomást az incidensről, mivel egyformán kell vélelmezni a két közös adatkezelő értesülését. A DE SA szerint ez azt eredményezheti, hogy 2018. december 26-át kell annak a dátumnak tekinteni, amikor a TIC közös adatkezelőként tudomást szerzett/kellett szereznie az incidensről.

5.1.3 Az LSA álláspontja a kifogásokkal kapcsolatban

64. Az FR SA által emelt kifogással kapcsolatban az IE SA úgy véli, hogy az a GDPR más rendelkezéseinek figyelembevételét kéri, illetve, hogy a CSA-k azon kérése, hogy a GDPR más rendelkezéseit is vegyék figyelembe, lényegében a már elvégzett vizsgálat terjedelmének újbóli meghatározását igényelné⁶⁹: az IE SA azt a következtetést vonta le, hogy a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése értelmében egy ilyen kifogás nem felel meg a „releváns és megalapozott kifogás” fogalommeghatározásának⁷⁰. Az IE SA azt a véleményét is hangsúlyozta, hogy a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése sérült, és nem javasolja, hogy a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése mellett bármely más rendelkezés sérelmét is megvizsgálják⁷¹ kiemelve azt, hogy ha a CSA-k kérésére a jogsértések körét a GDPR más kötelezettségeire is kiterjesztik „*az az egész vizsgálatot és a 60. cikk folyamatát veszélyeztetné azáltal, hogy a tisztességtelen eljárásra hivatkozások kockázatának tenné ki*”⁷². Az IE SA rámutatott arra is, hogy egy folyamatban lévő vizsgálatban azzal is foglalkozik, hogy a TIC eleget tett-e a GDPR szerinti tágabb értelemben vett kötelezettségeinek⁷³.
65. A DE SA által emelt kifogással kapcsolatban, különös tekintettel az incidensről történő tudomásszerzés időpontjára, az IE SA előadta, hogy még ha fennállt is a közös adatkezelői kapcsolat (az előző 4.3 bekezdésben ismertetett nézet, amelyet az IE SA nem osztott), akkor sem feltétlenül jelentené azt, hogy az incidens ismeretét egyformán kellene vélelmezni mindkét közös adatkezelő részéről⁷⁴.

5.1.4 Az EDPB által elvégzett elemzés

5.1.4.1 A kifogások releváns és megalapozott voltának értékelése

66. A fent idézettek szerint (lásd a 4.4.1 bekezdést) meg kell vizsgálni, hogy a CSA-k által emelt kifogások megfelelnek-e a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésében megállapított követelménynek.
67. Bár az **FR SA** kifogása releváns, mivel ismerteti ellenvéleményét azzal kapcsolatban, hogy ebben az adott esetben konkrétan sérült-e valamilyen módon a GDPR, és a kifogást alátámasztó jogi érveket is

⁶⁹ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.45 bekezdés.

⁷⁰ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.45 bekezdés.

⁷¹ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.47 bekezdés.

⁷² Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.44 bekezdés c) pont.

⁷³ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.44 bekezdés d) pont.

⁷⁴ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.34 bekezdés (az Európai Unió Bírósága által a *Wirtschaftsakademie* ügyben hozott ítéletre is hivatkozik, C-210/16, 43. bekezdés).

tartalmazza, nem teljesíti a GDPR 4. cikke (24) bekezdésének feltételét, mivel nem tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy milyen következményei lennének, ha a javaslatban szereplő változtatások nélkül hoznák meg a döntést, és ezek a következmények mennyire jelentenének súlyos kockázatot az érintettek jogaira és szabadságaira nézve⁷⁵. Nem mondható el ezért az a kifogásról, hogy „egyértelműen bemutatja” a döntéstervezet meghozatala által jelentett kockáza jelentőségét (ha azt végleges döntéséként hoznák meg), mivel nem szolgáltat kellő érveket arra vonatkozóan, hogy miért jelentősek és valószínűsíthetőek az érintettek ezen jogai és szabadságai, különös tekintettel arra, ha (a 32. és 28. cikk helyett) a GDPR 33. cikk (1) bekezdésének sérelmét állapítják meg⁷⁶. Ezért az EDPB azt a következtetést vonja le, hogy az **FR SA** kifogása nem releváns és nem megalapozott a kockázatoknak a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése által kifejezetten megkövetelt egyértelmű bizonyításának hiánya miatt.

68. Ezenkívül, ami a **DE SA** kifogásának kifejezetten azt a részét illeti, hogy a felek megítélésétől függően a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése sérelménél milyen *kezdőnapot* lehet megállapítani, az EDPB emlékeztetni kíván a fenti 4.4 bekezdésben elvégzett elemzésre és arra a megállapításra, miszerint a kifogás nem mutatja be, hogy a jelenlegi tartalmával a döntéstervezet – konkrétan a GDPR 33. cikke (1) bekezdésének sérelmére vonatkozó megállapítást alátámasztó indokolás – milyen következményekkel járna a védett értékekre⁷⁷ (az érintettek jogaira és szabadságaira vagy, adott esetben, a személyes adatok szabad áramlására).

5.1.4.2 Következtetés

69. Az EDPB úgy véli, hogy a fent említett kifogások eleget tettek a vagylagos megjelölés követelményének, hogy ezt a rendeletet megsértették-e, illetve hogy az adatkezelőre vagy az adatfeldolgozóra vonatkozó tervezett intézkedés összhangban van-e a rendelettel; de nem mutatják be egyértelműen a döntéstervezet által az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira, valamint adott esetben a személyes adatok Európai Unión belüli szabad áramlására jelentett kockázatok jelentőségét.
70. Éppen ezért az FR és a DE SA kifogásai nem felelnek meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti követelményeknek⁷⁸.

5.2 A GDPR 33. cikke (5) bekezdésének sérelmével kapcsolatos megállapítások

5.2.1 Az LSA döntéstervezetében szereplő elemzés

71. A döntéstervezetben az IE SA megállapította, hogy a TIC nem tett eleget a GDPR 33. cikkének (5) bekezdése értelmében az incidens dokumentálásával kapcsolatban fennálló kötelezettségeinek, mivel megállapította, hogy a TIC által a vizsgálat során benyújtott dokumentáció nem tartalmazott elegendő információt, illetve megállapította, hogy nem szerepelt benne kifejezetten az „adatvédelmi incidens” rögzítése vagy dokumentálása, mivel „általánosabb jellegű dokumentációnak” minősült⁷⁹.

⁷⁵ RRO-iránymutatás, 19. bekezdés.

⁷⁶ RRO-iránymutatás, 37. bekezdés.

⁷⁷ RRO-iránymutatás, 37. bekezdés.

⁷⁸ Következésképpen a kifogásokban felvetett lényeges kérdésekkel kapcsolatban az EDPB nem foglal érdemben állást. Az érintett döntéstervezetet és a CSA-k által emelt kifogásokat figyelembe véve az EDPB hangsúlyozza, hogy mostani határozata semmilyen módon nem érinti azokat az értékeléseket, amelyek felkérésre az EDPB részéről más ügyekben, akár ugyanezekkel a felekkel kapcsolatban születhetnek.

⁷⁹ Döntéstervezet, 10.46 bekezdés.

72. Az IE SA egyébként megjegyezte, hogy a TIC mindenben együttműködött a vizsgálat során (bár ezt nem tekintette enyhítő körülménynek)⁸⁰.

5.2.2 A CSA-k által emelt kifogások rövid ismertetése

73. A tisztánlátás kedvéért az EDPB a lehetőséget felhasználva kiemeli, hogy az emelt kifogások közül egyik sem kérdőjelezte meg azt a következtetést, hogy a TIC megsértette a GDPR 33. cikkének (5) bekezdését.
74. Az IT SA azonban kifogást emelt, amelyben arra hivatkozott, hogy a GDPR 33. cikke (5) bekezdésének megsértésével kapcsolatos megállapítás ellentétes lehet az LSA által előterjesztett indokolással és magyarázatokkal, mivel az LSA és az adatkezelő között többszöri üzenetváltáson alapuló kiterjedt vizsgálat során keletkező dokumentáció hiányossága éppenséggel azt mutatja, hogy az adatkezelő nem működött együtt az adatvédelmi tisztviselővel. Az IT SA szerint felül kell vizsgálni a döntéstervezet azon megállapítását, miszerint a TIC teljes együttműködést tanúsított a vizsgálati szakaszban, mert a teljes együttműködés csak akkor tekinthető megvalósultnak, ha az adatkezelő készséggel rendelkezésre bocsátja a részletes dokumentációt.

5.2.3 Az LSA álláspontja a kifogásokkal kapcsolatban

75. Az IE SA azon a véleményen van, hogy a GDPR 33. cikkének (5) bekezdése értelmében fennálló kötelezettség külön alkalmazandó a GDPR 31. cikkének értelmében a felügyeleti hatósággal való együttműködési kötelezettségtől és attól, hogy a TIC hogyan viselkedett és érintkezett az LSA-val akkor, amikor az utóbbi a TIC jogsértésével kapcsolatban megindította a felügyeleti tevékenységeket⁸¹. Az IE SA arra hivatkozott, hogy a TIC incidens dokumentálásával kapcsolatos hiányosságai nem feltétlenül függenek össze a TIC részéről tapasztalható együttműködés hiányával⁸². Ezenkívül az IE SA felhívta a figyelmet arra, hogy a vizsgálat során a TIC együttműködött az IE SA-val azáltal, hogy minden tájékoztatáskérésre válaszolt, és rendelkezésre bocsátott minden kért dokumentumot anélkül, hogy megpróbálta volna megszakítani vagy akadályozni a vizsgálatot⁸³. Mindenesetre, az IE SA nem tekinti enyhítő körülménynek a TIC együttműködését⁸⁴. A fent említett okok miatt az IE SA úgy véli, „kérdéses”, hogy az IT SA által emelt kifogás megalapozott és releváns-e, mivel a GDPR megsértésével kapcsolatos ugyan, de nem mutatja be, hogy az IE SA TIC együttműködési mértékével kapcsolatos álláspontja hogyan eredményezheti a döntéstervezet által az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira jelentett kockázatokat⁸⁵. Az IE SA arra a következtetésre jutott, hogy nem ad helyt a hivatkozott kifogásnak⁸⁶.

5.2.4 Az EDPB által elvégzett elemzés

5.2.4.1 A kifogások releváns és megalapozott voltának értékelése

76. Kifogásában az IT SA nem vitatja, hogy sérült a GDPR 33. cikkének (5) bekezdése. Egy releváns és megalapozott kifogás csak akkor kérdőjelezheti meg az LSA által a döntéstervezetben levont következtetéseket alátámasztó indokolást, ha az indokolásnak köze van az adott következtetésekhez,

⁸⁰ Döntéstervezet, 14.50 bekezdés.

⁸¹ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.87 bekezdés.

⁸² Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.87 bekezdés.

⁸³ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.87 bekezdés.

⁸⁴ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.87 bekezdés.

⁸⁵ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.88 bekezdés.

⁸⁶ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.88 bekezdés.

a kifogás kellőképpen megalapozott. Ebben az esetben a kifogás nem indokolja meg egyértelműen, hogy miért vonná maga után a döntéstervezet módosítását, ha helyt adnának neki. Ezenkívül a kifogás nem felel meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésében kifejtett feltételnek, mert nem bizonyítja egyértelműen a döntéstervezet által jelentett kockázatok jelentőségét, mivel nem mutatja be, hogy a döntéstervezet állítólagos hibája milyen következményekkel járna a védett értékekre nézve.

5.2.4.2 Következtetés

77. Mivel az IT SA kifogása nem felel meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti követelményeknek, ezért a kifogásban felvetett lényeges kérdésekkel kapcsolatban az EDPB nem foglal érdemben állást. Az érintett döntéstervezetet és a CSA-k által emelt kifogásokat figyelembe véve az EDPB hangsúlyozza, hogy mostani határozata semmilyen módon nem érinti azokat az értékeléseket, amelyek felkérésre az EDPB részéről más ügyekben, akár ugyanezekkel a felekkel kapcsolatban szülehetnek.

6 A CSA-K ÁLTAL A GDPR-RAL KAPCSOLATBAN MEGÁLLAPÍTOTT ESETLEGES TOVÁBBI (VAGY MÁS) JOGSÉRTÉSEKRŐL

6.1 Az LSA döntéstervezetében szereplő elemzés

78. A TIC által akkor adott tájékoztatás alapján, amikor az incidenst bejelentette az IE SA-nak, az incidens-bejelentő formanyomtatványból az IE SA észrevétele szerint kiderült, hogy több mint 72 óra telt el attól számítva, hogy a TIC (adatkezelőként) tudomást szerzett az incidensről⁸⁷. Emiatt az IE SA úgy döntött, hogy hivatalból vizsgálatot kezdeményez annak megállapítása érdekében, hogy a TIC eleget tett-e a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése és 33. cikkének (5) bekezdése értelmében fennálló kötelezettségeinek⁸⁸.
79. Annak megállapítása érdekében, hogy a TIC eleget tett-e a GDPR 33. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségeinek, azokat az IE SA az adatkezelő tágabb értelemben vett kötelezettségeivel összefüggésben vizsgálta, ideértve az elszámoltathatóságot (GDPR 5. cikkének (2) bekezdése), az adatfeldolgozó megbízását (GDPR 28. cikke), illetve a személyes adatok kezelésének biztonságát (GDPR 32. cikke)⁸⁹. Ha viszont az IE SA számba vette azt, hogy mely tényezők és tényszerű esetek vezettek oda, hogy késedelem történt abban, amikor a TIC tudomást szerzett az adatfeldolgozótól az incidensről, végül pedig abban, amikor az incidenst bejelentette, az IE SA nem vizsgálta azt, hogy a TIC eleget tett-e bármely vagy minden kötelezettségének, hanem csak a GDPR 33. cikke (1) bekezdésének és 33. cikke (5) bekezdésének értelmében értékelte a TIC fennálló kötelezettségeinek teljesülését⁹⁰.

6.2 A CSA-k által emelt kifogások rövid ismertetése

80. A DE, az FR, a HU és az IT SA is kifogást emelt, hogy a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése és 33. cikkének (5) bekezdése mellett vagy azok helyett a TIC a GDPR egyéb rendelkezéseit is megsértette.

⁸⁷ Döntéstervezet, 2.11 bekezdés.

⁸⁸ döntéstervezet, 2.11 bekezdés.

⁸⁹ Döntéstervezet, 6.13–6.20, 7.111–7.112, 7.122–7.124 bekezdés.

⁹⁰ Döntéstervezet, 6.13, 7.111, 7.122-7.124 bekezdés.

6.2.1 A GDPR integritás és bizalmas jelleg elvéről szóló 5. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértése

81. A **DE SA** kifogást emelt, amelyben állítása szerint az IE SA-nak bejelentett incidenst eredményező, a TIC alkalmazásának „háttérbeli hibáját” az IE SA-nak figyelembe kellett volna vennie a döntéstervezetében, hogy megállapítsa, valóban a személyes adatok bizalmas jellegének, végeredményben a GDPR 33. cikkének (1) bekezdésén és 33. cikkének (5) bekezdésén túl a GDPR 5. cikke (1) bekezdésének súlyos megsértésének minősül-e a hiba.
82. A **HU SA** kifogást emelt, amelyben állítása szerint, mivel már évek óta megvan a „hiba” a TIC alkalmazásában, annak súlyos jellege pedig befolyásolja az adatbiztonságot, az IE SA-nak ki kell vizsgálnia, hogy a TIC a GDPR integritás és bizalmas jelleg elvéről szóló 5. cikke (1) bekezdésének f) pontját is megsértette-e.

6.2.2 A GDPR elszámoltathatóság elvéről szóló 5. cikke (2) bekezdésének megsértése

83. Az **IT SA** kifogást emelt, amelyben állítása szerint a GDPR 33. cikke (1) bekezdésének megsértése az elszámoltathatóság elvének egy sokkal súlyosabb megsértésére hívja fel a figyelmet (a GDPR 5. cikkének (2) bekezdése értelmében), mivel a biztonsági incidensek kezelésére vonatkozó vállalati szabályzatok hiánya vagy ezek be nem tartása arra utal, hogy az adatkezelő által bevezetett intézkedések nem elegendőek a megfelelésig biztosításához és annak dokumentálásához. Az IT SA arra hivatkozott, hogy a döntéstervezet kiemelte, de nem vetette alá külön elemzésnek ezeket az eljárásbeli hiányosságokat. Mivel ez a későbbi adatvédelmi incidensek kezelését is befolyásolhatja, az IT SA szerint az IE SA jogerős határozatában annak a megállapításnak is szerepelnie kell, hogy a TIC eleget tett-e a GDPR 5. cikke (2) bekezdésének. Az IT SA véleménye szerint továbbá az is igazolja a GDPR 5. cikke (2) bekezdésének megsértését, hogy az adatkezelő képtelen volt megmondani, pontosan hány és milyen jellegű személyes adat volt érintett, és hány érintettre terjedt ki.

6.2.3 A GDPR-nak az adatkezelő felelősségéről szóló 24. cikkének megsértése

84. A **DE SA** kifogást emelt, amelyben állítása szerint a döntéstervezetből nem derül ki egyértelműen, miért nem vizsgálta az IE SA, hogy a személyes adatok bizalmas jellegének egy „háttérbeli hiba” által okozott súlyos megsértését a GDPR 24. cikkében szereplő követelmények megsértése okozta-e.

6.2.4 A GDPR-nak az adatfeldolgozói kapcsolatokról szóló 28. cikkének megsértése

85. Az **FR SA** kifogást emelt, amelyben állítása szerint a TIC nem tartotta tiszteletben azon adatkezelői kötelezettségét, hogy ellenőrizze az adatfeldolgozó által megállapított eljárások érvényességét. Az FR SA ezért úgy véli, hogy nem a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése, hanem inkább a GDPR 28. cikke sérült (vagy a GDPR 32. cikke – lásd később a 6.2.5 bekezdést). Az FR SA arra hivatkozott, hogy ha a TIC adatfeldolgozója a saját anyavállalata, akkor „*annál könnyebb volt a TIC számára ellenőrizni az anyavállalat által meghatározott eljárások érvényességét, illetve kérni ezek kijavítását, ha szükséges*”.
86. Az **IT SA** kifogást emelt, amelyben állítása szerint az, hogy a TIC az általános adatvédelmi tisztviselőt annak ellenére sem vonta be az adatkezelő (a Twitter, Inc.) Felderítő és Válaszadó Csoportjába (Detection and Response Team), hogy ezt a gyakorlatot a TIC belső szabályzatai előírták, azt mutatja, hogy az adatkezelő által a megfelelő szervezési intézkedések végrehajtása tekintetében a GDPR 28.

cikkének (1) bekezdése értelmében biztosított garanciák nem eléggé széles körűek. Ezenkívül az IT SA arra hivatkozott a kifogásaiban, hogy az adatfeldolgozó megsértette a GDPR 28. cikke (3) bekezdésének f) pontja szerinti adatkezelő támogatásának kötelezettségét .

6.2.5 A GDPR-nak az adatkezelés biztonságáról szóló 32. cikkének megsértése

87. A **DE SA** kifogásokat emelt, amelyekben állítása szerint az IE SA-nak meg kellett volna vizsgálnia, hogy (a GDPR 32. cikke szerint) ebben az ügyben eleget tettek-e minden megfelelő technikai és szervezési intézkedésnek, illetve, hogy a területet érintő jogsértéseknek az eljárások tárgyát kellett volna-e képezniük. A DE SA arra is hivatkozott, hogy a döntéstervezetből nem derül ki egyértelműen, miért nem vizsgálta az IE SA, hogy a személyes adatok bizalmas jellegének egy „háttérbeli hiba” által okozott súlyos megsértését a GDPR 32. cikkében szereplő követelmények megsértésének tudható be.
88. Az **FR SA** kifogást emelt a tények IE SA által elvégzett jogi jellemzésével kapcsolatban, és állítása szerint az, hogy a TIC nem tartotta tiszteletben azon adatkezelői kötelezettségét, hogy ellenőriznie kell az adatfeldolgozó által megállapított eljárások érvényességét, a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése helyett a GDPR 32. cikkét sértette meg (vagy a GDPR 28. cikkének – lásd a fenti 6.2.4 bekezdést). Az FR SA arra hivatkozott, hogy ha a TIC adatfeldolgozója a saját anyavállalata, akkor „*annál könnyebb volt a TIC számára ellenőrizni az anyavállalat által meghatározott eljárások érvényességét, illetve kérni ezek kijavítását, ha szükséges*”.
89. A **HU SA** kifogásokat emelt, miszerint mivel már évek óta megvan a „hiba” a TIC alkalmazásában, annak súlyos jellege pedig befolyásolja az adatbiztonságot, az IE SA-nak ki kell vizsgálnia azt is, hogy a TIC a GDPR adatfeldolgozás biztonságáról szóló 32. cikkét is megsértette-e.

6.2.6 A GDPR-nak az adatkezelés biztonságát érintő adatvédelmi incidens bejelentésének tartalmáról szóló 33. cikk (3) bekezdésének megsértése

90. A **DE SA** kifogásokat emelt, amely szerint az IE SA vizsgálata hiányos abban a tekintetben, hogy milyen terjedelmű információkat kell megadni egy bejelentés esetén, amit a GDPR 33. cikkének (3) bekezdése kötelező érvénnyel állapít meg. A TIC által a GDPR 33. cikkének (5) bekezdése alapján tett észrevételek, valamint az ügy körülményeinek vizsgálatáról szóló leírás alapján nyilvánvaló, hogy a TIC nem tett eleget maradéktalanul dokumentációs kötelezettségének, amikor 2019. január 8-án először bejelentette az incidenst. A DE SA úgy vélte ezért, hogy számos arra utaló jel van, miszerint az eredmény a GDPR 33. cikke (3) bekezdését is megsértheti.

6.2.7 A GDPR-nak az érintettek adatvédelmi incidensről történő tájékoztatásáról szóló 34. cikkének megsértése

91. A **HU SA** kifogásokat emelt, miszerint, mivel már évek óta megvan a „hiba” a TIC alkalmazásában, annak súlyos jellege pedig befolyásolja az adatbiztonságot, az IE SA-nak ki kell vizsgálnia, hogy a TIC a GDPR-nak az érintettek incidensről történő tájékoztatási kötelezettségről szóló 34. cikkét is megsértette-e.

6.3 Az LSA álláspontja a kifogásokkal kapcsolatban

92. Az LSA a CSA-kkal megosztott összefoglaló jegyzőkönyvben együtt bocsátotta rendelkezésre a GDPR esetleges további (vagy más) megsértésével kapcsolatos kifogásokra vonatkozó válaszát. Az LSA kifejtette, hogy „*mérlegelési jogkörével élve [...] a vizsgálat terjedelmét két külön kérdés megítélésére*

korlátozta, vagyis arra, hogy adatkezelőként a TIC eleget tett-e a 33. cikk (1) bekezdése értelmében az incidens bejelentésével kapcsolatos kötelezettségeinek, illetve, hogy eleget tett-e a 33. cikk (5) bekezdése értelmében fennálló incidensnyilvántartási kötelezettségének⁹¹. Az LSA a 2018. évi írásvédelmi törvény 110. cikkének (1) bekezdését vette alapul, amely úgy rendelkezik, hogy az IE SA-nak lehetősége van „az általa megfelelőnek tartott módon gondoskodni a vizsgálat lefolytatásáról”⁹². Az IE SA által ismertetett vizsgálat célja az volt ezért, hogy „kizárólag a TIC nyilvánvalóan késedelmes incidens-bejelentésének [...] és az incidens dokumentálásának körülményeit vizsgálja”, amely kérdés az IE SA véleménye szerint „rendkívül fontos, tekintettel arra, hogy két év alatt az egész Unióban csaknem 200 000 incidenst jelentettek be, ezért világosan kell látni azt, hogy a GDPR incidens-bejelentéssel és -dokumentálással kapcsolatos követelményei mit írnak elő”⁹³.

93. Összefoglaló jegyzőkönyvében⁹⁴ az IE SA fenntartja, hogy a GDPR 60. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben emelt kifogásoknak nem lehet a vizsgálat terjedelmét megkérdőjelező eredménye. A szóban forgó ügyben az LSA emlékeztet arra, hogy a vizsgálat kezdetén tájékoztatta a TIC-et a vizsgálat céljáról, arról, hogy a TIC eleget tett-e a GDPR 33. cikkének (1) bekezdésének és 33. cikkének (5) bekezdésének abban a tekintetben, hogy az incidenst 2019. január 8-án jelentette be az LSA-nak. A teljes vizsgálati eljárást és a döntéstervezet szövegezését is ezért ebben a körben hajtotta végre, a TIC számára pedig az eljárás minden szakaszában biztosította ezzel kapcsolatban a meghallgatás jogát. Ezért az LSA kitart amellett, hogy ha helyt adna a CSA-k kifogásainak, és „csak a döntéstervezetben szereplő anyag alapján” más jogsértéseket is belevenne a jogerős határozatába, annak eredményeként veszélyeztetné „az egész vizsgálatot és a 60. cikk folyamatát azáltal, hogy a nem méltányos eljárásra hivatkozások kockázatának tenné ki”⁹⁵.
94. Ezenkívül az LSA kifejti, hogy a TIC által a szóban forgó ügyben érintett bejelentést megelőzően az LSA-nál bejelentett más adatvédelmi incidensekkel kapcsolatban egy másik vizsgálat is folyamatban van. Az LSA kiemeli, hogy a szóban forgó ügy előtt kezdeményezett másik vizsgálat a GDPR „egyebek mellett 5., 24., 25., 28., 29. és 32. cikkének” esetleges megsértésére terjed ki⁹⁶. Az LSA úgy véli, hogy ebben a párhuzamos vizsgálatban lényegében azt értékeli, hogy eleget tett-e a TIC a GDPR értelmében fennálló tágabb kötelezettségeinek, hogy megállapítsa, a megfelelőségi hiányosságok okozták-e az adatvédelmi incidenst. Következésképpen az LSA azon az állásponton van, hogy a CSA-knak lehetőségük lesz ezzel a másik vizsgálatral összefüggésben mérlegelni ezeket az esetleges jogsértéseket, amikor a GDPR 60. cikkének (4) bekezdésével összhangban a döntéstervezetről kikérik a véleményüket⁹⁷.
95. A TIC előterjesztette, hogy mivel a döntéstervezet megállapítása szerint „a technikai és szervezési intézkedések részletes vizsgálata túlmutat a vizsgálat terjedelmén”⁹⁸, ezért „nem lenne elfogadható vagy célszerű, illetve sértené a nemzeti igazságszolgáltatás jól bevált elveit, ha a határozat megállapításokat tenne vagy szankciókat vetne ki a TIC-re olyan kötelezettségek és elvek tekintetében, amelyek az adatvédelmi tisztviselő vizsgálatának nem is képezték részét, mivel a TIC-nek nem volt

⁹¹ Összefoglaló jegyzőkönyv, 1.7 bekezdés.

⁹² Összefoglaló jegyzőkönyv, 1.5 bekezdés.

⁹³ Összefoglaló jegyzőkönyv, 1.9 bekezdés.

⁹⁴ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.44 bekezdés.

⁹⁵ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.44 bekezdés c) pont.

⁹⁶ Összefoglaló jegyzőkönyv, 1.10 bekezdés.

⁹⁷ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.44 bekezdés d) pont.

⁹⁸ Döntéstervezet, 7.19 bekezdés.

lehetősége arra, hogy foglalkozzon az adatvédelmi tisztviselő vagy a CSA-k a TIC ezeken a területeken meglévő folyamataival kapcsolatos esetleges aggályaival⁹⁹.

6.4 Az EDPB által elvégzett elemzés

6.4.1 A kifogások releváns és megalapozott voltának értékelése

6.4.1.1 A GDPR integritás és bizalmas jelleg elvéről szóló 5. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértése

96. Az EDPB megjegyzi, hogy a **DE SA** kifogása a GDPR 5. cikke (1) bekezdésének f) pontjával kapcsolatban arra vonatkozik, hogy sérült-e a GDPR, ellenvéleményének hangot adva azzal kapcsolatban, hogy milyen következtetéseket lehet levonni a vizsgálat megállapításaiból. A kifogásban érveket hozott fel azon következtetés alátámasztására is, hogy vizsgálni kell a GDPR 5. cikke (1) bekezdése f) pontjának teljesülését. A DE SA kifogása egyértelműen bizonyítja a döntéstervezet által az érintettek jogaira és szabadságaira jelentett kockázatok jelentőségét, különösen rávilágítva arra, hogy a tények kimerítik a személyes adatok bizalmas jellegének „súlyos” és „alapvető” megsértését, illetve, hogy nagyszámú ember volt jelentős időn keresztül érintett. A DE SA hivatkozása szerint ezenkívül arra utaló jelek is voltak, hogy „rendszerbe kódolt hiba” fennállására is gondolni kell, ami miatt a szóban forgó egyszerű konkrét hibán kívül alaposabb vizsgálatra lett volna szükség.
97. A **HU SA** kifogása ugyancsak relevánsnak tekinthető, mivel azt érinti, hogy sérült-e a GDPR. Ezenkívül (csak) rövid említést tesz arról, hogy e további rendelkezés (a hiba időtartama és annak az adatbiztonságot érintő súlyos jellege) vizsgálatának szükségességét milyen ténybeli érvek támasztják alá, de nem „bizonyítja egyértelműen” a döntéstervezet által az egyének jogaira és szabadságaira jelentett kockázatok jelentőségét, ahogy érveket vagy indokokat sem hoz fel arra vonatkozóan, hogy milyen következményei lennének, ha a kifogásban javasolt változtatások nélkül adnák ki a határozatot¹⁰⁰.
98. Következésképpen az EDPB úgy véli, hogy a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése értelmében a DE SA által egy további, a GDPR 5. cikke (1) bekezdése f) pontjának esetleges megsértésével kapcsolatban emelt kifogás releváns és megalapozott, viszont úgy véli, hogy a HU SA ugyanezzel a témával kapcsolatos kifogása nem felel meg a 4. cikk (24) bekezdése szerinti követelménynek¹⁰¹.
99. Az EDPB érdemben meg fogja vizsgálni a DE SA által a kifogásban egy további, a GDPR 5. cikke (1) bekezdése f) pontjának esetleges megsértésével kapcsolatban felvetett lényeges kérdéseket (lásd a következő 6.4.2 bekezdést).

⁹⁹ A TIC előterjesztése, „A CSA-k kifogásaira és észrevételeire válaszul adott nyilatkozatok” (2020. augusztus 14.), 4.1 bekezdés. Az EDPB hangsúlyozni szeretné, hogy a CSA-k által emelt kifogásokra az IE SA felhívta a TIC figyelmét, a TIC pedig a fent említett nyilatkozatokat adta ki a kifogásokra, amelyeket az IE SA a 65. cikk eljárásának megindítása előtt figyelembe vett, és amelyek az EDPB által a jelen eljárással összefüggésben vizsgált irat részét képezik. Lásd még a 19. lábjegyzetet.

¹⁰⁰ RRO-iránymutatás, 19. bekezdés.

¹⁰¹ Következésképpen a HU SA kifogásában felvetett lényeges kérdésekkel kapcsolatban az EDPB nem foglal érdemben állást. Az érintett döntéstervezetet és a CSA-k által emelt kifogásokat figyelembe véve az EDPB hangsúlyozza, hogy mostani határozata semmilyen módon nem érinti azokat az értékeléseket, amelyek felkérésre az EDPB részéről más ügyekben, akár ugyanezekkel a felekkel kapcsolatban születhetnek.

6.4.1.2 A GDPR elszámoltathatóság elvéről szóló 5. cikke (2) bekezdésének megsértése

100. Az **IT SA** által emelt kifogást „relevánsnak” kell tekinteni, mivel, ha helyt adnak neki, más következtetés levonásához vezethet azzal kapcsolatban, hogy sérült-e a GDPR¹⁰². Konkrétan tartalmaz egy „ellenvéleményt azzal kapcsolatban, hogy milyen következtetéseket lehet levonni a vizsgálatból”, mivel kimondja, hogy a „*megállapítások a GDPR [...] egyik rendelkezésének megsértését jelentik a(z) [...] kívül, amelyeket a döntéstervezet már elemzett*”¹⁰³.
101. Ezenkívül a kifogás „megalapozott”, mivel pontosításokat tartalmaz arra vonatkozóan, hogy miért javasolja a határozat módosítását¹⁰⁴: a javasolt változtatás alapja „*a biztonsági incidensek kezelésére vonatkozó hivatalos vállalati szabályzatok hiánya [...] vagy a hivatkozott szabályzatok be nem tartása*” azon tény alapján, hogy ezekre „*az eljárásbeli hiányosságokra az [IE SA] többször felhívta a figyelmet*” a döntéstervezetben, illetve annak alapján, hogy az adatkezelő képtelen volt megmondani, pontosan hány és milyen jellegű személyes adat/érintett került veszélybe.
102. Az **IT SA** egyértelműen bizonyította a döntéstervezet által az érintettek jogaira és szabadságaira jelentett kockázatok jelentőségét azzal, hogy bemutatta „*milyen következményei lennének a döntéstervezetnek a védett értékekre*”¹⁰⁵, konkrétan pedig „*milyen hatásai lennének az érintettek jogaira és szabadságaira, akiknek a személyes adatait esetleg a jövőben feldolgozzák*”¹⁰⁶: a kifogás ezt arra hivatkozva tette, hogy az említett megközelítések „*az adatkezelő szervezetét érintő szerkezeti jellegűek*” és „*nemcsak egyszerűen a szóban forgó ügyre, hanem a jövőben esetlegesen bekövetkező bármely incidens kezelésére is hatással kell lenniük*”.
103. Következésképpen az **IT SA** GDPR 5. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatos kifogása megfelel a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésében rögzített követelményeknek. Az EDPB ezért érdemben fogja elemezni a kifogásban felvetett lényeges kérdéseket¹⁰⁷.

6.4.1.3 A GDPR-nak az adatkezelő felelősségéről szóló 24. cikkének megsértése

104. A **DE SA** kifogása kifejezetten a döntéstervezet „Eldöntendő kérdések című” 5. fejezetére hivatkozik¹⁰⁸, és kifogásolja a döntéstervezetet abban a tekintetben, hogy a TIC a GDPR 24. cikkét is megsértette¹⁰⁹. Hivatkozik a döntéstervezetben rögzített tényekre¹¹⁰, amelyek szerint „*ha egy, védett fiókkal rendelkező Twitter-felhasználó, aki Androidra készült Twittert használ, megváltoztatta az e-mail-címét, a hiba azt eredményezhette, hogy védtelenné vált a fiókja*”¹¹¹, a védett tweetjei pedig nyilvánossá váltak a szolgáltatáson keresztül. A **DE SA** elsősorban azt kérdezi, hogy az **IE SA** miért nem vizsgálta meg a döntéstervezetben az incidens okait, különös tekintettel a GDPR 24. cikkére, és miért nem fejtette ki az **IE SA** a döntéstervezetben, hogy miért nem végezte el ezt a vizsgálatot.
105. A **DE SA** arra hivatkozik, hogy mivel az incidens-bejelentésből „*a GDPR... megfelelésével kapcsolatos hiányosságok derültek ki, az egyszeri konkrét hibán kívül alaposabb vizsgálatnak kell alávetni a*

¹⁰² RRO-iránymutatás, 13. bekezdés.

¹⁰³ RRO-iránymutatás, 27. bekezdés.

¹⁰⁴ RRO-iránymutatás, 17. bekezdés.

¹⁰⁵ RRO-iránymutatás, 37. bekezdés.

¹⁰⁶ RRO-iránymutatás, 43. bekezdés.

¹⁰⁷ Lásd később a 6.4.2 bekezdést.

¹⁰⁸ RRO-iránymutatás, 20. bekezdés.

¹⁰⁹ RRO-iránymutatás, 12. bekezdés.

¹¹⁰ RRO-iránymutatás, 14. bekezdés.

¹¹¹ Döntéstervezet, 2.7 bekezdés.

biztonsági és adatkezelési környezetét [annak] a társaságnak, amely a saját eszközeivel és erőforrásaival, belső vagy külső biztonsági csoportja által végzett vizsgálatokkal nem képes megtalálni egy ilyen szembetűnő és sokakat érintő hibát”.

106. A DE SA szerint a TIC adatkezelési környezetének fokozottabb vizsgálata „adott esetben az adatkezelő felé olyan utasítást eredményezhet, hogy adatkezelési műveleteit hozza összhangba a GDPR rendelkezéseivel. Ebben az ügyben nem említenek ilyen feladatot. Annál is inkább sürgős ezért megvizsgálni ezzel összefüggésben a GDPR 58. cikkének (2) bekezdése szerinti korrekciós hatáskört”.
107. Ezért a DE SA rámutatott, hogy ő ezt egy elmaradt értékelésnek tekinti, aminek következtében eltérőek lehetnek az LSA által végzett vizsgálat megállapításaiból levonható következtetések¹¹².
108. A DE SA kifogása az, hogy a „GDPR 83. cikkének (1) bekezdése szerint a bíróságoknak 'minden esetben hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. Akkor hatékony és visszatartó erejű a szankció, ha egyfelől általános megelőző intézkedésként alkalmas arra, hogy visszatartsa az embereket a jogsértések elkövetésétől, és megerősíti az emberek uniós jogba vetett bizalmát, másrésztől azonban megelőző intézkedésként arra is alkalmas, hogy visszatartsa a vétkest a további jogsértések elkövetésétől. Következésképpen a DE SA bemutatja, hogy komoly kockázatokat jelentene az érintettek jogaira és szabadságaira nézve az, ha a döntéstervezet nem változtatná meg úgy, hogy helyet kapjon benne a GDPR 24. cikkével való megfelelés vizsgálata¹¹³.
109. RRO-iránymutatásában az EDPB elfogadja, hogy egy kifogás megkérdőjelezheti az LSA következtetését, ha úgy véli, hogy az LSA megállapításai valójában arra a következtetésre vezetnek, hogy az LSA által megjelölt rendelkezés mellett vagy helyett megsértették a GDPR egy másik rendelkezését¹¹⁴. Az EDPB úgy véli, hogy pontosan ez a lényege a DE SA kifogásának, ezért nincs akadálya annak, hogy releváns és megalapozott legyen.
110. Ezenkívül a DE SA kifogása egyértelműen bizonyítja a döntéstervezet által az érintettek jogaira és szabadságaira jelentett kockázatok jelentőségét, például rávilágítva arra, hogy nagyszámú ember volt érintett jelentős időn keresztül, ez pedig a rendszerbe kódolt hibára utal, ami a szóban forgó egyszeri konkrét hibán túl terjedő alaposabb vizsgálatot igényel. Következésképpen a DE SA GDPR 24. cikkével kapcsolatos kifogása megfelel a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésében rögzített követelménynek.
111. A fenti értékelésre tekintettel az EDPB úgy véli, hogy a DE SA GDPR 24. cikkének esetleges megsértésével kapcsolatos kifogása a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésével összhangban releváns és megalapozott. Következésképpen az EDPB érdemben megvizsgálja a kifogásban felvetett lényeges kérdéseket (lásd a következő 6.4.2 bekezdést).

6.4.1.4 A GDPR-nak az adatfeldolgozói kapcsolatokról szóló 28. cikkének megsértése

112. Az **FR SA** kifogása kifejezetten a döntéstervezet 7.129 bekezdésének iii), iv) és v) pontjára vonatkozik¹¹⁵, és vitatja a döntéstervezet döntéstervezetével azzal kapcsolatosan, hogy a TIC a GDPR 33. cikke (1) bekezdése helyett a GDPR 28. cikkét sértette-e meg¹¹⁶. A döntéstervezetben rögzített tényekre¹¹⁷, valamint az LSA azon megállapításaira hivatkozik, amelyek szerint „a TIC nem tartotta tiszteletben az

¹¹² RRO-iránymutatás, 29. bekezdés.

¹¹³ RRO-iránymutatás, 19. bekezdés.

¹¹⁴ RRO-iránymutatás, 27. bekezdés.

¹¹⁵ RRO-iránymutatás, 20. bekezdés.

¹¹⁶ RRO-iránymutatás, 12. bekezdés.

¹¹⁷ RRO-iránymutatás, 14. bekezdés.

adatkezelő azon kötelezettségét, hogy az adatfeldolgozó által megállapított eljárások érvényességét ellenőriznie kell”.

113. Mivel az FR SA szerint a GDPR 28. cikke (3) bekezdésének h) pontja azt rögzíti, hogy milyen kötelezettségei vannak az adatkezelőnek, amikor adatfeldolgozót vesz igénybe, a megállapítások alapján az LSA-nak azt a következtetést kellett volna levonnia, hogy a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése helyett a GDPR 28. cikke (3) bekezdésének h) pontja sérült. Végző soron ez azt jelenti az FR SA számára, hogy a bírsággént kiszabott szankciónak más jogsértésre kell vonatkoznia.
114. RRO-iránymutatásában az EDPB elfogadja, hogy egy kifogás megkérdőjelezheti az LSA következtetését, ha úgy véli, hogy az LSA megállapításai valójában arra a következtetésre vezetnek, hogy az LSA által megjelölt rendelkezés mellett vagy helyett megsértették a GDPR egy másik rendelkezését¹¹⁸. Az EDPB úgy véli, hogy pontosan ez a lényege az FR SA kifogásának, ezért nincs akadálya annak, hogy releváns legyen. A kifogás a javasolt következtetést alátámasztó érveket is megfelelően előterjeszti. Az EDPB megjegyzi ugyanakkor, hogy az FR SA kifogása nem mutatja be egyértelműen, hogy a döntéstervezet milyen jelentős kockázatokat jelent az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira nézve, különös tekintettel a konkrét rendelkezés megsértésére vonatkozó következtetés levonásának elmaradására¹¹⁹. A fenti értékelésre tekintettel az EDPB úgy véli, hogy az FR SA a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése helyett a GDPR 28. cikkének esetleges megsértésével kapcsolatos kifogása a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésével összhangban nem releváns és nem megalapozott¹²⁰.
115. Az IT SA kifogásolja a döntéstervezetet abban a tekintetben, hogy a GDPR 33. cikkének (1) bekezdésén túl a TIC *egyebek mellett* a GDPR 28. cikkét is megsértette-e¹²¹.
116. Az IT SA a döntéstervezetben rögzített tényekre, illetve az LSA megállapításaira hivatkozik, miszerint bár a TIC belső szabályzatai előírják, hogy az általános adatvédelmi tisztviselőt be kell vonni az adatfeldolgozó, a Twitter Inc. Felderítő és Válaszadó Csoportjába, a gyakorlatban nem vonták be az általános adatvédelmi tisztviselőt. Az IT SA azt is megjegyzi, hogy a Twitter, Inc. mint adatfeldolgozó nem segítette a TIC-et.
117. Az IT SA szerint, mivel a GDPR 28. cikkének (1) bekezdése előírja az adatkezelők számára, hogy csak olyan adatfeldolgozókat vehetnek igénybe, akik kellő garanciákat nyújtanak arra, hogy megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket vezetnek be, továbbá a GDPR 28. cikke (3) bekezdésének f) pontja előírja, hogy az adatkezelő és az adatfeldolgozó között létrejött szerződésben ki kell kötni, hogy az adatfeldolgozónak segítenie kell „az adatkezelőt a 32–36. cikk alapján fennálló kötelezettségek teljesítésének biztosításában, figyelembe véve az adatkezelés jellegét és az adatfeldolgozó rendelkezésére álló információkat”; a megállapítások alapján az LSA-nak azt a következtetést kellett volna levonnia, hogy a GDPR 28. cikkének (1) bekezdése és 28. cikke (3) bekezdésének f) pontja is sérült.
118. Az EDPB úgy véli, hogy az IT SA a GDPR 28. cikkének (1) bekezdésével és 28. cikke (3) bekezdésének f) pontjával kapcsolatos kifogását „relevánsnak” kell tekinteni, mivel, ha helyt adnak neki, más

¹¹⁸ RRO-iránymutatás kifogása, 27. bekezdés.

¹¹⁹ RRO-iránymutatás, 29. bekezdés.

¹²⁰ Következésképpen a kifogásokban felvetett lényeges kérdésekkel kapcsolatban az EDPB nem foglal érdemben állást. Az érintett döntéstervezetet és a CSA-k által emelt kifogásokat figyelembe véve az EDPB hangsúlyozza, hogy mostani határozata semmilyen módon nem érinti azokat az értékeléseket, amelyek felkérésre az EDPB részéről más ügyekben, akár ugyanezekkel a felekkel kapcsolatban születhetnek.

¹²¹ RRO-iránymutatás, 12. bekezdés.

következtetés levonásához vezethet azzal kapcsolatban, hogy sérült-e a GDPR¹²². Konkrétan tartalmaz egy „ellenvéleményt azzal kapcsolatban, hogy milyen következtetéseket lehet levonni a vizsgálatból”, mivel kimondja, hogy a „megállapítások a GDPR [...] egyik rendelkezésének megsértését jelentik a(z) [...] kívül, amelyeket a döntéstervezet már elemzett”¹²³.

119. Ezenkívül az EDPB szerint a kifogás „megalapozott”, mivel pontosításokat tartalmaz arra vonatkozóan, hogy miért javasolja a határozat módosítását¹²⁴: a javasolt változtatás azon a tényen alapul, hogy az adatkezelő nem tartotta be saját belső szabályzatait, amelyek szerint a TIC általános adatvédelmi tisztviselőjét be kell vonnia. Ezenkívül a kifogás felveti azt az álláspontot, hogy az adatfeldolgozó a GDPR 28. cikke (3) bekezdésének f) pontjával összhangban nem teljesítette az adatkezelő támogatásával kapcsolatos szerződéses kötelezettségét.
120. Az EDPB megjegyzi azonban, hogy az IT SA a GDPR 28. cikkének (1) bekezdésével és 28. cikke (3) bekezdésének f) pontjával kapcsolatos kifogása nem mutatja be egyértelműen, hogy a döntéstervezet milyen jelentős kockázatokat jelent az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira nézve¹²⁵. Következésképpen, az IT SA által emelt ezen kifogás nem felel meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésében rögzített követelményeknek¹²⁶.

6.4.1.5 A GDPR-nak az adatkezelés biztonságáról szóló 32. cikkének megsértése

121. Ha helyt adnak neki, a **DE SA** kifogása olyan változtatást vonna maga után, amely eltérő következtetés levonásához vezet abban a tekintetben, hogy sérült-e a GDPR, mivel megállapított egy „*ellenvéleményt a vizsgálat megállapításaiból levonható következtetést illetően*”¹²⁷ azzal, hogy rámutatott, a megállapítások a GDPR 32. cikkének megsértésére is utalhatnak. Az EDPB úgy véli ezért, hogy a kifogás tartalma és az esetleges eltérő következtetés között összefüggés van¹²⁸. Ezenkívül ez a kifogás a döntéstervezet konkrét jogi és ténybeli tartalmával kapcsolatos¹²⁹.
122. Ezenkívül a DE SA kifogása egyértelműen bizonyítja a döntéstervezet által az érintettek jogaira és szabadságaira jelentett kockázatok jelentőségét, különösen arra rávilágítva, hogy a tények kimerítik a személyes adatok bizalmas jellegének „súlyos” és „alapvető” megsértését, illetve, hogy nagyszámú ember jelentős időn keresztül volt érintett. Továbbá a DE SA állítása szerint arra utaló jelek is voltak, hogy „rendszerbe kódolt hiba” fennállására is gondolni kell, ami miatt a szóban forgó egyszeri konkrét hibán kívül alaposabb vizsgálatra lett volna szükség.
123. A fenti értékelésre tekintettel az EDPB úgy véli, hogy a DE SA GDPR 32. cikkének esetleges megsértésével kapcsolatos kifogása a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésével összhangban releváns és megalapozott. Következésképpen az EDPB érdemben megvizsgálja a kifogásban felvetett lényeges kérdéseket (lásd a következő 6.4.2 pontot).

¹²² RRO-iránymutatás, 13. bekezdés.

¹²³ RRO-iránymutatás, 27. bekezdés.

¹²⁴ RRO-iránymutatás, 17. bekezdés.

¹²⁵ RRO-iránymutatás, 29. bekezdés.

¹²⁶ Következésképpen a kifogásokban felvetett lényeges kérdésekkel kapcsolatban az EDPB nem foglal érdemben állást. Az érintett döntéstervezetet és a CSA-k által emelt kifogásokat figyelembe véve az EDPB hangsúlyozza, hogy mostani határozata semmilyen módon nem érinti azokat az értékeléseket, amelyek felkérésre az EDPB részéről más ügyekben, akár ugyanezekkel a felekkel kapcsolatban születhetnek.

¹²⁷ RRO-iránymutatás, 28. bekezdés.

¹²⁸ RRO-iránymutatás, 13. bekezdés.

¹²⁹ RRO-iránymutatás, 14. bekezdés.

124. Ami az **FR SA** kifogását illeti, az EDPB véleménye szerint eleget tesz a „releváns” követelménynek, mivel, ha az LSA helyt adna neki, eltérő következtetés levonásához vezetne azzal kapcsolatban, hogy sérült-e a GDPR¹³⁰. Az FR SA kifogása az IE SA döntéstervezetében levezetett indokolásra épül, az ő indokolása pedig azzal a következtetéssel függ össze, hogy helyesen lett-e megállapítva a GDPR sérelme¹³¹. Az EDPB emlékeztet arra, hogy a CSA-nak be kell mutatnia azokat a tényeket, amelyek állítólagosan más következtetés levonásához vezetnek¹³², és megjegyzi, hogy a szóban forgó esetben a kifogás azt elemzi, hogy milyen tények vezetnének a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése helyett a GDPR 32. cikke (1) bekezdése d) pontjának megsértéséhez, ezt pedig egységes, világos és szabatos módon teszi, egyértelműen megjelölve, hogy az IE SA határozatának mely részeivel nem ért egyet. Az FR SA kifogása egyértelműen releváns, mivel megfogalmazza ellenvéleményét azzal kapcsolatban, hogy sérült-e a GDPR. Az FR SA kifogása csak röviden ismerteti ugyanakkor a javasolt változtatás okait, de nem bizonyítja egyértelműen, hogy az érintettek alapvető jogai és szabadságai tekintetében milyen jelentős kockázatokat jelent a döntéstervezet abban a tekintetben, ha nem állapítják meg a GDPR 32. cikkének megsértését. Következésképpen, az FR SA által emelt ezen kifogás nem felel meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésében rögzített követelményeknek¹³³.

125. A **HU SA** kifogása ugyancsak arra vonatkozott, hogy sérült-e a GDPR, és arra hivatkozott, hogy az integritás és bizalmas jelleg elvének esetleges sérelmét is ki kell vizsgálni. Az HU SA kifogása egyértelműen releváns, mivel megfogalmazza, hogy a GDPR egy további rendelkezését (vagyis a GDPR 32. cikkét) is ki kell vizsgálni. A HU SA nem ismerteti azonban, hogy a döntéstervezet miért jelent ilyen kockázatokat, és azt sem ismerteti teljes körűen, hogy nézőpontja szerint miért hiányosak a döntéstervezet konkrét részei¹³⁴. A HU SA kifogása nem felel meg annak a követelménynek, hogy jogi vagy ténybeli érvekre hivatkozva alapos indokolással kell alátámasztani a kifogást. Ehelyett csak azt javasolja, hogy az IE SA-nak azt is ki kell vizsgálnia, az adatkezelő eleget tett-e a GDPR 32. cikkének. Következésképpen, a HU SA által emelt kifogás nem felel meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésében rögzített követelményeknek¹³⁵.

6.4.1.6 A GDPR-nak az adatkezelés biztonságát érintő adatvédelmi incidens bejelentésének tartalmáról szóló 33. cikk (3) bekezdésének megsértése

126. A **DE SA** véleménye szerint a döntéstervezet arra utal, hogy a GDPR egyéb rendelkezésein kívül a GDPR 33. cikkének (3) bekezdése is sérülhetett. Ilyen értelemben arról szól, hogy „sérült-e” a GDPR, illetve, hogy ezt nem vizsgálta és nem érintette a döntéstervezet. Ennél fogva a DE SA úgy véli, hogy ha a döntéstervezetet megváltoztatják, az a GDPR további sérelmével kapcsolatos következtetések levonásához vezetne.

¹³⁰ RRO-iránymutatás, 13. bekezdés.

¹³¹ RRO-iránymutatás, 16. bekezdés.

¹³² RRO-iránymutatás, 18. bekezdés.

¹³³ Következésképpen a kifogásokban felvetett lényeges kérdésekkel kapcsolatban az EDPB nem foglal érdemben állást. Az érintett döntéstervezetet és a CSA-k által emelt kifogásokat figyelembe véve az EDPB hangsúlyozza, hogy mostani határozata semmilyen módon nem érinti azokat az értékeléseket, amelyek felkérésre az EDPB részéről más ügyekben, akár ugyanezekkel a felekkel kapcsolatban szülehetnek.

¹³⁴ RRO-iránymutatás, 18. bekezdés.

¹³⁵ Következésképpen a kifogásokban felvetett lényeges kérdésekkel kapcsolatban az EDPB nem foglal érdemben állást. Az érintett döntéstervezetet és a CSA-k által emelt kifogásokat figyelembe véve az EDPB hangsúlyozza, hogy mostani határozata semmilyen módon nem érinti azokat az értékeléseket, amelyek felkérésre az EDPB részéről más ügyekben, akár ugyanezekkel a felekkel kapcsolatban szülehetnek.

127. A DE SA nem mutatja be egyértelműen azonban, hogy a döntéstervezet milyen jelentős kockázatokat jelent az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira nézve. Következésképpen a DE SA GDPR 33. cikkének (3) bekezdésével kapcsolatos kifogása nem felel meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésében rögzített követelményeknek¹³⁶.

6.4.1.7 A GDPR-nak az érintettek adatvédelmi incidensről történő tájékoztatásáról szóló 34. cikkének megsértése

128. A HU SA véleménye szerint a döntéstervezet arra utal, hogy a GDPR egyéb rendelkezései mellett a GDPR 34. cikke is sérülhetett, különös tekintettel arra, hogy éveken keresztül létezett a hiba, illetve tekintettel annak az adatkezelő biztonságát érintő súlyos jellegére. Ilyen értelemben arról szól, hogy „sérült-e” a GDPR, illetve, hogy ezt nem vizsgálta és nem érintette a döntéstervezet. Ennél fogva a HU SA úgy véli, hogy ha a döntéstervezetet megváltoztatják, az a GDPR további sérelmével kapcsolatos következtetések levonásához vezetne.

129. A HU SA nem mutatja be egyértelműen azonban, hogy a döntéstervezet milyen jelentős kockázatokat jelent az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira nézve. Következésképpen a HU SA GDPR cikkének 34. cikkével kapcsolatos kifogása nem felel meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésében rögzített követelményeknek¹³⁷.

6.4.2 A releváns és megalapozott kifogásokban felvetett lényeges kérdés(ek) érdemi vizsgálata és következtetés

130. Az EDPB most a relevánsnak és megalapozottnak talált kifogásokat – konkrétan a DE SA a GDPR 5. cikke (1) bekezdésének f) pontjával, 24. cikkével és 32. cikkével kapcsolatos kifogását, illetve az IT SA a GDPR 5. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatos kifogását –, illetve az LSA e kifogásokra adott válaszát, továbbá a TIC előterjesztéseit elemzi.

131. A GDPR 65. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban vitarendezési eljárás keretében az EDPB kötelező erejű határozatot hoz a releváns és megalapozott kifogások tárgyát képező minden kérdésben, különösen abban, hogy sérült-e a GDPR. Az EDPB kötelező erejű határozatot hozhat (és kell is hoznia), amely lehetőség szerint az irat elemeit és a válaszadó meghallgatáshoz való jogát figyelembe véve a szóban forgó ügygel kapcsolatos végső következtetést von le a GDPR alkalmazásáról. Ezután az LSA köteles elvégezni a változtatásokat a jogerős határozatában.

132. A Testület úgy véli, hogy a döntéstervezet és a kifogások tartalma alapján rendelkezésre álló ténybeli körülmények nem elégségesek ahhoz, hogy az EDPB megállapíthassa a GDPR 5. cikke (1) bekezdése f) pontja, 5. cikke (2) bekezdése, 24. cikke és 32. cikke további (vagy más) megsértését.

133. Általánosságban az EDPB úgy véli, hogy az IE SA vizsgálatának korlátozott terjedelme – kezdetektől fogva csak azzal foglalkozott, hogy a TIC megsértette-e a GDPR 33. cikkének (1) bekezdését és 33. cikkének (5) bekezdését – közvetlenül befolyásolja a vizsgálat érdemi részét és a további tényfeltárást,

¹³⁶ Következésképpen a kifogásokban felvetett lényeges kérdésekkel kapcsolatban az EDPB nem foglal érdemben állást. Az érintett döntéstervezetet és a CSA-k által emelt kifogásokat figyelembe véve az EDPB hangsúlyozza, hogy mostani határozata semmilyen módon nem érinti azokat az értékeléseket, amelyek felkérésre az EDPB részéről más ügyekben, akár ugyanezekkel a felekkel kapcsolatban születhetnek.

¹³⁷ Következésképpen a kifogásokban felvetett lényeges kérdésekkel kapcsolatban az EDPB nem foglal érdemben állást. Az érintett döntéstervezetet és a CSA-k által emelt kifogásokat figyelembe véve az EDPB hangsúlyozza, hogy mostani határozata semmilyen módon nem érinti azokat az értékeléseket, amelyek felkérésre az EDPB részéről más ügyekben, akár ugyanezekkel a felekkel kapcsolatban születhetnek.

illetve a CSA-k lehetőségét, hogy a kifogások alátámasztására kellő számú elemet terjesszenek az EDPB elé.

134. Az EDPB emlékeztet arra, hogy az LSA köteles „konszenzusra törekedni” a CSA-kkal (a GDPR 60. cikkének [1] bekezdése), és késedelem nélkül a CSA-k rendelkezésére bocsátani az üggyel kapcsolatos „releváns információkat” (a GDPR 60. cikkének [3] bekezdése). A megalapozott és releváns kifogásokra vonatkozó iránymutatás még egy hivatalból indított vizsgálat esetén is kimondja, hogy az LSA-nak „az eljárás hatókörével (vagyis a vizsgálat tárgyát képező adatfeldolgozás vonatkozásaival) kapcsolatban konszenzusra kell törekednie, mielőtt megindítja a hivatalos eljárást”¹³⁸, akár egy lehetséges új eljárással összefüggésben is.
135. Noha az EDPB úgy véli, hogy az SA-k rendelkeznek bizonyos fokú mérlegelési jogkörrel annak eldöntésében, hogy a vizsgálataik hatókörét hogyan alakítják ki, az EDPB emlékeztet arra, hogy a GDPR egyik legfontosabb célkitűzése az, hogy az Európai Unió egész területén biztosítsa az egységességet, az LSA és a CSA-k közötti együttműködés pedig az egyik eszköz ennek eléréséhez. Az EDPB arra is emlékeztet, hogy a GDPR által biztosított együttműködési eszközök egész tárháza rendelkezésre áll (ideértve a GDPR 61. és 62. cikkét), szem előtt tartva az együttműködési mechanizmuson belül a konszenzus elérésének célját, illetve minden releváns információ cseréjét, figyelemmel arra, hogy biztosítani kell az érintettek alapvető jogainak és szabadságainak védelmét.
136. Az EDPB úgy véli, hogy bár a vizsgálat lehet korlátozott, amikor a hatókörét meghatározza, az LSA-nak úgy kell kialakítania azt, hogy az LSA-val együtt a CSA-k sikeresen elláthassák a feladatukat annak eldöntésénél, hogy sérült-e a GDPR vagy sem.

7 AZ LSA ÁLTAL ELDÖNTÖTT KORREKCIÓS INTÉZKEDÉSEKRŐL – KÜLÖNÖS TEKINTETTEL A MEGROVÁS KISZABÁSÁRA

7.1 Az LSA döntéstervezetében szereplő elemzés

137. A döntéstervezet kifejti, hogy bár az előzetes döntéstervezetben a kiszabásra javasolt korrekciós hatáskörök között a GDPR 58. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján megrovásban részesítés, a GDPR 58. cikke (2) bekezdésének i) pontja alapján pedig közigazgatási bírság is szerepelt, a végleges döntéstervezet a TIC-re mint adatkezelőre már csak közigazgatási bírság kiszabását tartalmazza¹³⁹.
138. Az előzetes döntéstervezettel kapcsolatos észrevételeiben a TIC kifogásolta a megrovásban részesítésre vonatkozó határozatot arra hivatkozva, hogy a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése és 33. cikkének (5) bekezdése nem tartalmaz „adatkezelési műveleteket”, míg a GDPR 58. cikke (2) bekezdésének b) pontja a felügyeleti hatóságok számára akkor biztosítja a megrovásban részesítés jogát, ha az adatkezelési műveletek megsértették a GDPR rendelkezéseit¹⁴⁰. A TIC érvelése főleg arra a tényre hagyatkozott, hogy sem az SA késedelmes értesítése, sem a megfelelő nyilvántartások vezetésének elmulasztása nem minősül önmagában adatfeldolgozási műveletnek¹⁴¹.
139. Döntéstervezetében az IE SA kifejtette a megrovásban részesítés mellőzésére vonatkozó határozatát, emlékeztetve a TIC által az előzetes döntéstervezettel kapcsolatos észrevételekben felhozott érvekre,

¹³⁸ RRO-iránymutatás, 28. bekezdés.

¹³⁹ Döntéstervezet, 12.1 bekezdés.

¹⁴⁰ A TIC előzetes döntéstervezettel kapcsolatos észrevételei, 11.1 bekezdés.

¹⁴¹ Döntéstervezet, 12.4 bekezdés.

amikor azt állította, hogy a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése és 33. cikkének (5) bekezdése nem tartalmaz „adatkezelési műveleteket”, míg a GDPR 58. cikke (2) bekezdésének b) pontja a felügyeleti hatóságok számára akkor biztosítja a megrovásban részesítés jogát, ha az adatkezelési műveletek megsértették a GDPR rendelkezéseit¹⁴². Az IE SA megnézte, hogy 50-szer fordul elő a GDPR-ban az „adatkezelési művelet(ek)” kifejezés, amelyet a jelek szerint az adatkezelő által ellenőrzött személyes adatok kezelésének vagy felhasználásának – más szóval rajtuk végzett valaminek a – megjelölésére használnak, az „adatkezelés” GDPR által adott fogalom meghatározása viszont igen tág, így azt lehet mondani, hogy mivel a jogsértés a személyes adatokat érintő vagy rajtuk végzett valami, ebből magától értetődő módon az következik, hogy az értesítési kötelezettség egy vagy több adatkezelési művelethez kötődik (mivel nyilvánvalóan annak vizsgálatával kell járnia, hogy mi történt a személyes adatokkal, vagy miként voltak érintettek)¹⁴³. Az IE SA nem tartotta szükségesnek a döntéstervezetben, hogy végső következtetésre jusson az „adatkezelési műveletek” kifejezés jelentését és eredményét illetően, hanem „összességében” úgy vélte, hogy a TIC jogi érvelése „védhető”, ezért úgy döntött, nem lép tovább, hogy megrovásban részesítse a TIC-et¹⁴⁴.

7.2 A CSA-k által emelt kifogások rövid ismertetése

140. A DE SA kifogást emelt azzal a ténnyel kapcsolatban, hogy míg az előzetes döntéstervezet megrovást és bírságot is előírányoz, a döntéstervezet már csak bírságot tartalmaz. A DE SA nem értett egyet az IE SA által a megrovásban részesítés mellőzésével kapcsolatban előterjesztett indokolással. A DE SA szerint az LSA által „védhetőként” elfogadott jogi indokolás nem meggyőző, mivel a jogi értelmezéshez nemcsak a rendelkezés szövegét, hanem annak jelentését és célját, fejlődésének történetét és az egész felügyeleti rendszerbe való szerves illeszkedését is meg kell vizsgálni.

7.3 Az LSA álláspontja a kifogásokkal kapcsolatban

141. Összefoglaló jegyzőkönyvében az IE SA úgy vélte, hogy bár a DE SA kifogása éppen azzal kapcsolatos, hogy „az adatkezelőre vagy az adatfeldolgozóra vonatkozó tervezett intézkedés megfelel-e [a GDPR-nak]”, nem bizonyítja, hogy a megrovásban részesítés mellőzése miatt eredményezhet súlyos kockázatokat az érintettek¹⁴⁵, a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésével összhangban a megrovásban részesítést mellőző határozat nem volt releváns és megalapozott.

142. Mindazonáltal a kifogásokban felvetett lényeges kérdés(ek) érdemi részét érintve az LSA kifejtette, hogy „adatkezelési műveleteknek” tekintette ezeket összhangban a GDPR-t végigkísítő jelentéssel és alkalmazással, megjegyezve, hogy a GDPR 58. cikke alapján ezt a kifejezést csak az SA-k hatáskörére alkalmazzák. A CSA-k e ponttal kapcsolatos kifogásaira a TIC válaszul adott előterjesztése után az LSA – figyelemmel az adatkezelőnek az incidens bejelentésével kapcsolatban fennálló kötelezettségeivel foglalkozó vizsgálat terjedelmére – úgy döntött, hogy a vizsgálat „nem tartalmazott olyan megállapítást, hogy az incidenssel kapcsolatos háttérbeli adatfeldolgozási műveletek megsértették [...] a GDPR-t”¹⁴⁶. Ezért az LSA úgy vélte, hogy a DE SA kifogásának tükrében a megrovásban részesítés mellőzésével kapcsolatos határozatának felülvizsgálata nem indokolt.

¹⁴² A TIC előzetes döntéstervezettel kapcsolatos észrevételei, 11.1 bekezdés.

¹⁴³ Döntéstervezet, 12.5 bekezdés.

¹⁴⁴ Döntéstervezet, 12.5 bekezdés. A TIC által ettől függetlenül azzal kapcsolatban felhozott érveket, hogy a megrovást miért nem tartja indokoltnak (a TIC előzetes döntéstervezettel kapcsolatos észrevételei, 11.2–11.4 bekezdés) a fent említett határozatra tekintettel nem vizsgálta külön (döntéstervezet, 12.6 bekezdés).

¹⁴⁵ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.79 bekezdés.

¹⁴⁶ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.78 bekezdés.

143. Az LSA megjegyezte, hogy a megrovásban részesítés mellőzésével kapcsolatban a döntéstervezetben szereplő álláspontja csak a konkrét körülményekre vonatkozik, így nem érinti a megrovásokkal kapcsolatban az LSA vagy bármely más CSA által a jövőben hozandó határozatokat¹⁴⁷.

7.4 Az EDPB által elvégzett elemzés

7.4.1 A kifogások releváns és megalapozott voltának értékelése

144. A **DE SA** kifogása arra vonatkozik, hogy a tervezett intézkedés megfelel-e a GDPR-nak, mivel megjelöli, hogy szerinte az LSA részéről milyen korrekciós intézkedést lenne célszerű bevenni a jogerős határozatba: ezért ez egy releváns kifogás, amely kellőképpen bemutatja a javasolt eltérő következtetést. Ezenkívül a nézőpontját alátámasztó jogi érvelést is tartalmaz, és egy eltérő jogi értelmezésre tesz javaslatot. Mindazonáltal a kifogás nem mutatja be egyértelműen a döntéstervezet által az érintettek jogaira és szabadságaira és/vagy a személyes adatok szabad áramlására jelentett kockázat jelentőségét. Különösen nem indokolja meg azt, hogy a megrovás kiszabásának mellőzése ebben a konkrét ügyben – ahol bírság kiszabására is sor került – milyen kockázatokat idézhet elő az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira nézve.

7.4.2 Következtetés

145. Az EDPB úgy véli, hogy ez a kifogás nem felel meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti követelménynek.

146. Az EDPB megjegyzi, hogy az LSA megrovásban részesítés mellőzésével kapcsolatos álláspontja csak a konkrét körülményekre vonatkozik, így nem érinti a megrovásokkal kapcsolatban az LSA vagy bármely más CSA által a jövőben hozandó határozatokat¹⁴⁸.

147. Ahogy korábban is jelezte, az EDPB-nek az emelt kifogások tartalmának érdemi vizsgálatát mellőző határozata nem érinti az EDPB ugyanilyen vagy hasonló kérésekben hozandó határozatait.

8 A KORREKCIÓS INTÉZKEDÉSEKRŐL – KÜLÖNÖS TEKINTETTEL A KÖZIGAZGATÁSI BÍRSÁGOK KISZÁMÍTÁSÁRA

8.1 Az LSA döntéstervezetében szereplő elemzés

148. A döntéstervezet ismerteti, hogy az IE SA hogyan vette figyelembe a GDPR 83. cikkének (2) bekezdésének szereplő feltételeket, amikor eldöntötte, hogy kiszabjon-e közigazgatási bírságot, és hogyan határozza meg annak összegét¹⁴⁹.

149. A bírság kiszámítását illetően a döntéstervezet először is a GDPR 83. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint elemezte **a jogsértés jellegét, súlyosságát és időtartamát**¹⁵⁰. A döntéstervezet figyelembe vette az „adatkezelés jellegét, terjedelmét vagy célját” annak alapján, hogy milyen jellegűek a Twitter által végzett adatkezelési műveletek (egy „mikroblog” és közösségimédia-platform, ahol a felhasználók

¹⁴⁷ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.78 bekezdés.

¹⁴⁸ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.78 bekezdés.

¹⁴⁹ döntéstervezet, 14.1–14.62 bekezdés.

¹⁵⁰ A GDPR 83. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint: „a jogsértés jellege, súlyossága és időtartama, figyelembe véve az adott adatkezelés jellegét, körét vagy célját, továbbá azon érintettek száma, akiket a jogsértés érint, valamint az általuk elszenvedett kár mértéke”.

„tweetekben” közölhetik a véleményüket), milyen jellegű az incidenst kiváltó adatfeldolgozás (egy olyan hibából keletkezett, amely a korábban „védett” tweetek „nem védetté” és nyilvánosan hozzáférhetővé válását eredményezte – abban az esetben, ha egy Android-felhasználó megváltoztatta az e-mail-címét), továbbá milyen terjedelmű az adatfeldolgozás (a hiba legalább 88 726 EU-/EGT-felhasználót érintett, mivel a 2014. november 4., a hiba keletkezése és annak teljes kijavítása, a 2019. január 14. közötti időszakban további emberek voltak érintettek, de lehetetlen volt őket mind felderíteni)¹⁵¹.

150. A döntéstervezet **az érintettek számát, valamint az általuk elszenvedett kár mértékét**¹⁵² is figyelembe véve arra a következtetésre jutott, hogy a késedelmes értesítés által potenciálisan érintettek száma, ennek következtében pedig az SA késedelmes vizsgálatából az érintetteknél esetlegesen keletkező kár olyan lényeges tényezők voltak, amelyeket figyelembe kellett venni¹⁵³. Emléztetett arra, hogy az egyes felhasználókra gyakorolt hatás és az ebből keletkező kár lehetősége befolyásolja a nyilvánosságra kerülő személyes adatok mennyiségét és jellegét, és legalábbis fennáll a lehetősége, hogy az érintettek esetleges kára és a késedelmes jóvátételi intézkedések között összefüggés van¹⁵⁴. Az előzetes tervezetben az IE SA álláspontja az volt, hogy *„noha a TIC nem erősítette meg pontosan, hogy milyen jellegű személyes adatok kerültek nyilvánosságra az incidenssel, joggal lehetett arra következtetni, hogy az érintett felhasználók nagyságrendje és a TIC által kínált szolgáltatás jellege miatt legalább is néhány felhasználó esetében a kikerülő személyes adatok között különleges kategóriába tartozó adatok és más, nagyon személyes anyagok is lehettek”*¹⁵⁵. Ezt az álláspontját a TIC észrevételei alapján tovább finomította a döntéstervezetében, mivel az IE SA úgy döntött, hogy *„kisebb súlyt kell tulajdonítani ennek a körülménynek”* arra a tényre alapozva, miszerint *„bár nem lehet biztosan megmondani, hogy az incidensben érintett felhasználó egyikét sem érintette a késedelmes tájékoztatás, nem volt közvetlen bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a késedelmes tájékoztatásból káruk is származott”*¹⁵⁶.
151. A **jogsértés jellegével** kapcsolatban a döntéstervezet kiemeli, hogy a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése és 33. cikkének (5) bekezdése nem az incidens tárgyára vonatkozik¹⁵⁷. Az IE SA úgy vélte továbbá, hogy a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése és 33. cikkének (5) bekezdése értelmében a kötelezettségek olyan jellegűek, hogy az adatvédelmi incidens konkrét ügye, de a nem jogkövető adatkezelői magatartás messzebbre mutató kérdéseinek megállapítása és értékelése szempontjából is a jogkövető magatartás a felügyeleti hatóságok által működtetett felügyeleti és végrehajtási rendszer általános működésének központi kérdése, illetve, hogy ezeknek a kötelezettségeknek a megszegése súlyos következményekkel jár, mivel ellehetetlenítik az SA-kat, hogy hatékonyan láthassák el a GDPR értelmében rájuk háruló feladatokat¹⁵⁸.
152. A GDPR 33. cikke (1) bekezdésével kapcsolatos **jogsértés súlyossága** tekintetében a döntéstervezet figyelembe vette azt, hogy mennyiben ellentétes azzal az általános céllal, hogy a felügyeleti hatóságot értesíteni kell az adatvédelmi incidensről, továbbá figyelembe vette azt a tényt, hogy az érintettek

¹⁵¹ Döntéstervezet, 14.2 bekezdés.

¹⁵² Döntéstervezet, 14.3–14.5 bekezdés.

¹⁵³ Döntéstervezet, 14.5 bekezdés.

¹⁵⁴ Döntéstervezet, 14.5 bekezdés (a döntéstervezet megjegyzi, hogy „Nyilvánvaló, hogy az egyes felhasználókra gyakorolt hatás és az abból keletkező kár lehetősége attól függ, hogy milyen mennyiségű személyes adat került nyilvánosságra, illetve milyen jellegűek a személyes adatok”).

¹⁵⁵ Döntéstervezet, 14.5 bekezdés.

¹⁵⁶ Döntéstervezet, 14.5 bekezdés.

¹⁵⁷ Döntéstervezet, 14.6 bekezdés.

¹⁵⁸ Döntéstervezet, 14.11 bekezdés.

anyagi kára nem volt bizonyított, továbbá azt a tényt, hogy a TIC jóvátételi intézkedései a hiba lezárására vonatkozó jövőbe mutató intézkedésre szorítkoztak (és nem jelentettek a múltira visszatekintő feltáró elemzést, hogy az incidensből milyen kockázatok keletkeztek az érintettek számára), illetve azt, hogy a TIC nyilvánvalóan nem végzett semmilyen hivatalos kockázatértékelést¹⁵⁹. A döntéstervezet nem vette figyelembe a TIC azon ellenvetését, hogy egy elszigetelt hiba miatt történt az incidens (ami az adatvédelmi tisztviselő késedelmes tájékoztatását eredményezte), aminek kellő súllyal kell latba esnie ahhoz, hogy csökkentse a jogsértés súlyosságát (az incidens elszigetelt jellegét azonban figyelembe vette – az előzetes döntéstervezetben szereplő provizórikus véleménytől eltérve –, miszerint az incidens egy tágabb, inkább rendszerbe kódolt problémára utal)¹⁶⁰. Ami a GDPR 33. cikke (5) bekezdésével kapcsolatos jogsértés súlyosságát illeti, a döntéstervezet kiemeli, hogy az incidensek megfelelő dokumentálása azért szükséges, hogy a felügyeleti hatóság ellenőrizhesse, megfelel-e az adatkezelő a GDPR 33. cikkének¹⁶¹, illetve, hogy az IE SA kénytelen volt több kérdést is feltenni annak érdekében, hogy tisztán lássa az incidens bejelentését övező tényeket¹⁶², de tudomásul vette, hogy a (rendelkezés szövegéből egyébként egyértelműen kiderülő) követelmények jóhiszemű félreértéséből származtak a dokumentáció hiányosságai¹⁶³. A döntéstervezet arra a következtetésre jutott, hogy a jogsértés a „súlyosságmérő skála alacsony és közepes felére esett”¹⁶⁴.

153. Ami a GDPR 33. cikkének (1) bekezdésével kapcsolatos **jogsértés időtartamát** illeti, a döntéstervezet úgy vélte, hogy kétnapos időtartamról volt szó, és az incidensek bejelentésére általában megengedett általános határidő (72 óra) tükrében értékelte azt, megjegyezve, hogy nem volt csekély vagy jelentéktelen¹⁶⁵. A GDPR 33. cikkének (5) bekezdésével kapcsolatos jogsértés időtartamát illetően a döntéstervezet arra a következtetésre jutott, hogy folyamatos volt¹⁶⁶.

154. A **GDPR 33. cikke (2) bekezdése b) pontjával** kapcsolatban (a jogsértés szándékos vagy gondatlan jellege), az IE SA arra a következtetésre jutott a döntéstervezetében, hogy a TIC GDPR 33. cikkének (1) bekezdésével kapcsolatos jogsértésének **gondatlan jellege** volt¹⁶⁷, és rámutatott arra, hogy az általános adatvédelmi tisztviselő értesítésében azért történt késedelem, mert nem az előírások szerint hajtották végre a Twitter Csoport nemzetközi protokolljának egy részét, és a protokoll sem volt annyira egyértelmű, mint kellett volna¹⁶⁸. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a késedelem az adatkezelő részéről felmerülő gondatlanság miatt keletkezett, de elfogadta a TIC észrevételét, amely szerint a késedelmes értesítés nem jelent tágabb, rendszerbe kódolt hibát, hanem csak elszigetelt előfordulás volt¹⁶⁹. A GDPR 33. cikkének (1) bekezdésével kapcsolatos jogsértés tekintetében az IE SA nem talált szándékos magatartásra utaló bizonyítékot¹⁷⁰. A döntéstervezet azt is megállapította, hogy a TIC GDPR 33. cikkének (5) bekezdését érintő jogsértésének gondatlan jellege volt¹⁷¹, mivel nem volt tudás és

¹⁵⁹ Döntéstervezet, 14.16–14.18 bekezdés.

¹⁶⁰ Döntéstervezet, 14.19 bekezdés.

¹⁶¹ Döntéstervezet, 14.20 bekezdés.

¹⁶² Döntéstervezet, 14.21 bekezdés.

¹⁶³ Döntéstervezet, 14.24 bekezdés.

¹⁶⁴ Döntéstervezet, 14.24 bekezdés.

¹⁶⁵ Döntéstervezet, 14.26 bekezdés (2019. január 3-tól számítva a 72 óra leteltkor [vagyis 2019. január 6-án] kezdődött, és 2019. január 8-án ért véget, amikor a TIC bejelentette az incidenst).

¹⁶⁶ Döntéstervezet, 14.29 bekezdés.

¹⁶⁷ Döntéstervezet, 14.34 bekezdés.

¹⁶⁸ Döntéstervezet, 14.33–14.34 bekezdés.

¹⁶⁹ Döntéstervezet, 14.34 bekezdés.

¹⁷⁰ Döntéstervezet, 14.35 bekezdés.

¹⁷¹ Döntéstervezet, 14.38 bekezdés.

akarát, hogy jogsértést okozzanak (ami szándékosságnak minősült volna), hanem a dokumentáció nem volt elégséges annak biztosításához, hogy ellenőrizzék a 33. cikk betartását¹⁷².

155. Ami a **GDPR 83. cikke (2) bekezdésének c) pontját**, vagyis az adatkezelő részéről az **érintettek által elszenvedett kár enyhítésére** tett intézkedést illeti, a döntéstervezet úgy véli, hogy tettek jóvátételi intézkedéseket a probléma megismétlődésének megelőzése és a hiba kijavítása érdekében, ezt pedig az egyetlen enyhítő körülményként lehetett értékelni a kiszabandó bírság összegének megállapításánál¹⁷³.
156. A döntéstervezet megvizsgálta a **GDPR 83. cikke (2) bekezdésének d) pontját**, vagyis az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót terhelő **felelősség mértékét** oly módon, hogy megtekintette a TIC mint adatkezelő által bevezetett meglévő és később továbbfejlesztett technikai és szervezési intézkedéseket, ideértve a Twitter Csoport belső protokolljának módosítását (ami az IE SA megállapítása szerint nem volt annyira egyértelmű, mint kellett volna), továbbá a Twitter, Inc. által ezt követően tett munkaerőképzési intézkedéseket (újabb belső továbbképzést tartottak ráirányítva a figyelmet arra, hogy miért fontos megemlíteni a belső jegykezelő-rendszerben az adatvédelmi tisztviselő csoportját – ezzel pedig a TIC-et, mint adatkezelőt), illetve azt, hogy léteznek-e az információbiztonsági problémákkal kapcsolatos felelősségre vonatkozó belső mechanizmusok és garanciák, továbbá létezik-e Twitter, Inc. információbiztonsági programját érintő rendszeres külső szakértői vizsgálat¹⁷⁴. Bár nem lehetett megállapítani, hogy a felmerülő problémák tágabb, rendszerbe kódolt problémákra utalnának¹⁷⁵, és a TIC általánosságban felelősségteljes és elszámoltatható módon viszonyult az adatbiztonsághoz¹⁷⁶, az adatkezelő közepes-magas fokú felelőssége megállapítást nyert, mivel a protokoll egyértelműségének hiánya a későbbi módosításban is megmutatkozott¹⁷⁷.
157. Az értékelés tárgyát képezte a felügyeleti hatósággal való **együttműködés mértéke** a **GDPR 83. cikke (2) bekezdésének f) pontjával** összhangban, és azt állapították meg, hogy nem minősül enyhítő körülménynek¹⁷⁸. Az IE SA elismerte, hogy a TIC maradéktalanul együttműködött, de megjegyezte, hogy ez törvényi kötelezettsége is, és a TIC nem tett többet ennél a feladatánál¹⁷⁹.
158. A **GDPR 83. cikke (2) bekezdésének g) pontjával**, az **érintett személyes adatok kategóriáival** kapcsolatban a döntéstervezet arra a következtetésre jutott, hogy a személyes adatok bármely kategóriáját érinthette a késedelmes bejelentés, illetve, hogy nem mondható biztosan, hogy az érintetteknek nem keletkezett kára, vagy a személyes adatoknak nem voltak érintett kategóriái¹⁸⁰.
159. A bírság összegének meghatározásánál releváns körülmény volt (a GDPR 83. cikke (2) bekezdésének h) pontjával összhangban), hogy az IE SA **hogyan szerzett tudomást a jogsértésről**, mivel a TIC készségesen rendelkezésre bocsátotta ugyan az összes dokumentumot, az iratok nem tették lehetővé, hogy az IE SA ellenőrizze a GDPR 33. cikkének betartását, továbbá az IE SA felé tett bejelentésben eredetileg megadott információk pontatlanok voltak¹⁸¹.

¹⁷² Döntéstervezet, 14.36, 14.38 bekezdés.

¹⁷³ Döntéstervezet, 14.39–14.42 bekezdés.

¹⁷⁴ Döntéstervezet, 14.43–14.47 bekezdés.

¹⁷⁵ Döntéstervezet, 14.45 bekezdés.

¹⁷⁶ Döntéstervezet, 14.47 bekezdés.

¹⁷⁷ Döntéstervezet, 14.47 bekezdés.

¹⁷⁸ Döntéstervezet, 14.50 bekezdés.

¹⁷⁹ Döntéstervezet, 14.49 bekezdés.

¹⁸⁰ Döntéstervezet, 14.54 bekezdés.

¹⁸¹ Döntéstervezet, 14.58 bekezdés.

160. Megállapítást nyert, hogy a **GDPR 83. cikke (2) bekezdésének e), i) és j) pontjában** szereplő feltételek nem alkalmazandók, és a **GDPR 83. cikke (2) bekezdésének k) pontjával**¹⁸² kapcsolatban további körülmény megállapítására nem került sor.
161. Döntéstervezetében az IE SA kiemelte, hogy a bírságokra vonatkozó Unió-szintű konkrét iránymutatások hiányában semmilyen konkrét módszert nem volt köteles alkalmazni, vagy stabil pénzügyi kiindulópontot felhasználni¹⁸³, illetve, hogy a „kellő figyelem” kifejezés a GDPR 83. cikkének (2) bekezdésében szereplő körülmények súlyozása tekintetében tág mérlegelési lehetőséget biztosít az SA-nak¹⁸⁴.
162. Ami a **GDPR 83. cikkének (4) bekezdésében** meghatározott bírság felső határának kiszámítása céljából az érintett vállalkozás megállapítását érinti, az IE SA hangsúlyozta, hogy az a körülmény, hogy az adatfeldolgozás felett a TIC irányítási önállóságot élvez, nem jelenti azt, hogy az anyavállalatával már nem képez **egy gazdasági egységet**, és megjegyezte, hogy azon túl, hogy a Twitter, Inc. a TIC tulajdonosa, a jelek szerint a TIC három igazgatójának egyike a Twitter, Inc. általános jogtanácsosa¹⁸⁵.
163. Az említett okok miatt az esetlegesen kiszabott bírság felső értékhatárának kiszámításánál az LSA a Twitter, Inc. forgalmát vette alapul¹⁸⁶. Mivel a Twitter, Inc. éves forgalma 2018-ban 3 milliárd USD-t tett ki, a felső határt 60 millió USD-nek lehet tekinteni (a 3 milliárd USD 2%-a)¹⁸⁷.
164. A **hatékonyság, arányosság és a visszatartó erő** elvének alkalmazása során (**a GDPR 83. cikkének (1) bekezdése**), a döntéstervezet úgy vélte, hogy a bírság nem lehet hatékony, ha az adatkezelő bevételeihez viszonyítva nem jelentős, hogy a jogsértést nem lehet elvontan, az adatkezelőre gyakorolt hatástól függetlenül vizsgálni, illetve, hogy a jövőbeli jogsértésektől visszatartó erejűnek kell lennie¹⁸⁸.
165. Az IE SA 150 000–300 000 USD közötti sávba eső, vagyis a vállalkozás éves forgalmának 0,005%-a és 0,01%-a közötti vagy az ezekre a jogsértésekre alkalmazható maximális összeg 0,25%-a és 0,5%-a közötti közigazgatási bírság kiszabását javasolta. Euróban kifejezve ez 135 000 és 275 000 közötti összegű bírságnak felel meg¹⁸⁹.

8.2 A CSA-k által emelt kifogások rövid ismertetése

166. Az **AT SA** kifogást emelt a bírság javasolt összegével és azzal a körülménnyel kapcsolatban, hogy az LSA egy rögzített összeg helyett sávos összeget javasolt. A GDPR 83. cikke (2) bekezdésének a) pontjával kapcsolatban az AT SA kiemelte, hogy legalább 88 726 (de valószínűleg több) embert érintett az incidens, és *„nagy valószínűség szerint különleges adatokat is megismerhetett a szélesebb nyilvánosság”*.

¹⁸² Döntéstervezet, 14.48, 14.59, 14.60, 14.61 bekezdés.

¹⁸³ Döntéstervezet, 15.2 bekezdés.

¹⁸⁴ Döntéstervezet, 15.1 bekezdés.

¹⁸⁵ Döntéstervezet, 15.13 bekezdés.

¹⁸⁶ Döntéstervezet, 15.14 bekezdés.

¹⁸⁷ Döntéstervezet, 15.19 bekezdés.

¹⁸⁸ Döntéstervezet, 15.18 bekezdés.

¹⁸⁹ Döntéstervezet, 15.20 bekezdés (a döntéstervezetben javasolt sáv felső része alacsonyabb, mint az előzetes döntéstervezetben szereplő, annak érdekében, hogy tükrözze a súlyossággal, az adatkezelő felelősségének mértékével és az azzal kapcsolatos álláspont változásait, hogy rendszerbe kódoltak voltak-e a jogsértések). A 15.21 bekezdésben a döntéstervezet kiemeli, hogy a TIC eljáráshoz fűződő jogainak védelme érdekében egy rögzített összeg helyett sávos bírságot javasol, és tudomásul vette, hogy az CSA-k észrevételeket tehetnek azzal kapcsolatban, hogy a sávon belül hova essen a bírság.

167. Az AT SA által emelt kifogás ellenvéleményének adott hangot azzal kapcsolatban, hogy a döntéstervezet hogyan állapította meg, hogy *mely időpontot kell úgy tekinteni, amikor az adatkezelő tudomást szerzett az incidensről*. Az AT SA konkrétan azt állította a kifogásában, hogy a TIC-nek 72 órán belül be kellett volna jelentenie az adatvédelmi incidenst, hogy az adatfeldolgozó megkapta a hibabejelentést, ezáltal pedig tudomást szerzett az incidensről. Az AT SA kiemelte, hogy a TIC felelős a saját adatfeldolgozója által végzett adatfeldolgozási műveletek felügyeletéért, illetve, hogy az adatkezelő nem próbálhatja meg eltitkolni az adatfeldolgozó hibáját, akivel szerződéses kapcsolatban áll, és akit maga az adatkezelő választott ki. Ez hozzájárult ahhoz, hogy az AT SA a GDPR 33. cikke (1) bekezdésének megsértését „súlyosnak” minősítette.
168. Ami a *„jogsértés szándékos vagy gondatlan jellegét”* illeti (a GDPR 83. cikke (2) bekezdésének b) pontja), az AT SA arra hivatkozott, hogy a 29. cikk alapján létrehozott munkacsoportnak a közigazgatási bírságok alkalmazására és megállapítására vonatkozó, az EDPB által elfogadott („WP253”) iránymutatásában szereplő tudomás és akarat követelményei alapján¹⁹⁰ a TIC magatartását „szándékos” jelzővel kell illetni. Ami az érintettek által elszenvedett *kár mértékének csökkentésére tett intézkedéseket* illeti (a GDPR 83. cikke (2) bekezdésének c) pontja), az AT SA kiemelte, hogy *„kezdetben a TIC nem akarta tájékoztatni az incidensben érintett felhasználókat”,* illetve *„az egyetlen enyhítő körülményt a Twitter Inc. által a hiba kijavítása érdekében tett lépések jelentik”*. Végezetül az AT SA úgy véli, hogy a GDPR 83. cikke (2) bekezdésének a)–k) pontjában felsorolt követelményeket figyelembe véve az IE SA által javasolt sáv nem hatékony, nem arányos és nem is visszatartó erejű. Következésképpen az AT SA egy magasabb (mégpedig *„legalább a vállalkozás éves forgalmának 1%-át kitevő”*) közigazgatási bírság kiszabását javasolta, amely megfelelhet a hatékonyság, az arányosság és a visszatartó erő követelményének.
169. A DE SA kifogást emelt arra hivatkozva, hogy az LSA által kiszabott bírság *„túl alacsony”* és *„nem tesz eleget a GDPR 83. cikkének (1) bekezdése szerinti rendelkezéseknek*. A DE SA konkrétan azt állította, hogy a bírságnak nincs visszatartó ereje. A kifogás emlékeztet arra, hogy akkor tekinthető hatékonynak és visszatartó erejűnek a szankció, ha egyfelől általános megelőző intézkedésként alkalmas arra, hogy visszatartsa az embereket a jogsértések elkövetésétől, és megerősíti az emberek uniós jogba vetett bizalmát, konkrét megelőző intézkedésként pedig arra is, hogy visszatartsa a jogsértőt a további jogsértések elkövetésétől. A DE SA ezután arra hivatkozik, hogy egy vállalkozás (forgalomban mért) pénzügyi ereje fontos mutatója lehet annak, hogy milyen összeg szükséges az elrettentő erő eléréséhez: ez azt jelentheti, hogy a termékek azon része által előállított forgalmat kell figyelembe venni, amelyek vonatkozásában a jogsértést elkövették, ami jól mutathatja a jogsértések mértékét. A DA SA arra is hivatkozik, hogy a magas bírságok visszatartó hatása csak akkor érhető el, ha a kiszabott összegeket a hatalmas vagyonból vagy a hatalmas bevételből nem lehet könnyen kifizetni, és kiemelte, hogy a bírságnak visszatartó hatásúnak kell lennie, különösen a konkrét adatfeldolgozás vonatkozásában. Következésképpen a fenyegető bírságnak elég magasnak kell lennie ahhoz, hogy az adatfeldolgozás gazdaságtalan és objektíve eredménytelen legyen. Mivel a Twitter üzleti modellje az adatfeldolgozásra épül, és a Twitter forgalma főleg az adatfeldolgozásból származik, a DE SA úgy véli, hogy ebben a konkrét ügyben a visszatartó erejű bírságnak olyan magasnak kell lennie, hogy a jogellenes adatfeldolgozás ne legyen kifizetődő. A DE SA-kra vonatkozó bírság elve alapján a döntéstervezetben ismertetett jogsértés esetében a bírság összegének valahol a 7 348 035,00 euró és 22 044 105,00 euró közötti tartományban kell lennie.

¹⁹⁰ https://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=611237.

170. A **HU SA** arra hivatkozott, hogy bár „*az elkövetett jogsértések miatt indokoltak a bírságok*”, „*a tervezetben meghatározott bírság az elkövetett jogsértést és az adatkezelő világgpiaci erejét tekintve indokolatlanul alacsony, aránytalan és ezért nem visszatartó erejű*”.
171. Az **IT SA** arra kérte az LSA-t, hogy „*az adatkezelő jellegére és az adatvédelmi incidens súlyosságára és időtartamára tekintettel – az ügy konkrét súlyosbító körülményeit is figyelembe véve – vizsgálja felül a döntéstervezetnek a közigazgatási bírság számszerűségére vonatkozó részét is*”.

8.3 Az LSA álláspontja a kifogásokkal kapcsolatban

172. Az **IE SA** úgy értékelte, hogy az **AT SA**, a **DE SA** és a **HU SA** által a közigazgatási bírsággal kapcsolatban emelt kifogás a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése értelmében „releváns és megalapozott”. Ugyanakkor az **IE SA** az összefoglaló jegyzőkönyvében rögzített okok miatt nem adott helyt ezeknek a kifogásoknak¹⁹¹.
173. Az **AT** és a **DE SA** kifogásaival kapcsolatban az **IE SA** úgy véli, hogy a GDPR 83. cikke (2) bekezdésének a) pontjában és b) pontjában szereplő körülmények értékelése és alkalmazása a döntéstervezetben előadottak szerint megfelelő. Az **AT SA** kifogását illetően az **IE SA** arra hivatkozik, hogy a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése és 33. cikkének (5) bekezdése esetében a TIC jogsértése inkább gondatlanság, nem pedig szándékos mulasztás eredménye volt¹⁹². Az **IE SA** úgy gondolja ezért, hogy az **AT SA** által javasolt bírság nem arányos¹⁹³. Ezenkívül az **IE SA** arra hivatkozik, hogy a **CSA** nem dolgozta ki eléggé és nem tisztázta az **AT SA** azzal kapcsolatos aggályát a döntéstervezettel kapcsolatban, hogy rögzített összegű bírság helyett miért javasol a döntéstervezet bírságotlasi tartományt¹⁹⁴. A **DE SA** kifogásával kapcsolatban az **IE SA** figyelembe vette a **DE SA** azon kifogását, hogy a bírságnak meg kell felelnie a visszatartó erő követelményének, de azon a véleményen van, hogy a **DE SA** által javasolt bírság mértéke ebben az esetben aránytalan¹⁹⁵. Az **IE SA** úgy véli, hogy megalapozottak és relevánsak ezek a kifogások, a fent említett okok miatt azonban azt javasolja, hogy ne adjanak helyt nekik¹⁹⁶.
174. Az **IE SA** kellőképpen figyelembe vette az **AT SA** azzal kapcsolatos véleményét, hogy mikor szerzett tudomást a TIC az incidensről, és azt mikor jelentette be, de arra a következtetésre jutott, hogy annak ellenére, hogy a TIC valójában 2019. január 7-én szerzett tudomást róla, a TIC-nek már legalább 2019. január 3-án tudnia kellett az incidensről¹⁹⁷. A 2019. január 3-i dátum megállapításánál – amikor a TIC-nek tudomást kellett szereznie az incidensről – az **IE SA** figyelembe vette, hogy korábban is előfordult már késedelem az attól számított idő alatt, amikor az incidenst először bejelentette a vállalkozó a Twitter, Inc. társaságnak, illetve amikor a Twitter, Inc. megkezdte annak vizsgálatát¹⁹⁸. Az **IE SA** leszögezi továbbá, hogy nem azt javasolja, hogy „*általános érvényűnek kell tekinteni az adatkezelők automatikus tudómszerzését az adatvédelmi incidensről abban a pillanatban, amikor saját adatfeldolgozójuk tudomást szerez az incidensről*”¹⁹⁹. Az **IE SA** azt is megállapítja, hogy „*rendszerint az a helyzet, hogy az incidenssel szembesülő adatfeldolgozó egy korábbi időpontban szerez tudomást róla, mint az adatkezelője, illetve, hogy amennyiben az adatkezelő és az adatfeldolgozó között megállapított*

¹⁹¹ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.60–5.72 bekezdés.

¹⁹² Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.62 bekezdés.

¹⁹³ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.63 bekezdés.

¹⁹⁴ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.64 bekezdés.

¹⁹⁵ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.68 bekezdés.

¹⁹⁶ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.65, 5.68 bekezdés.

¹⁹⁷ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.48 bekezdés.

¹⁹⁸ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.50 bekezdés.

¹⁹⁹ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.50 bekezdés.

folyamat hatékony és/vagy azt betartják, az adatkezelő úgy szerez „tudomást” az incidensről [...], ami lehetővé teszi, hogy eleget tegyen a bejelentéssel kapcsolatos kötelezettségének”²⁰⁰.

8.4 Az EDPB által elvégzett elemzés

8.4.1 A kifogások releváns és megalapozott voltának értékelése

175. Ami azt illeti, hogy megkérdőjelezheti-e a javasolt bírságokat egy olyan releváns és megalapozott kifogás, amely azzal kapcsolatos, hogy az adatkezelőre vagy az adatfeldolgozóra vonatkozó tervezett intézkedések eleget tesznek-e a GDPR-nak²⁰¹, ezt az EDPB a közelmúltban úgy pontosította, hogy „*a kifogás vitathatja a bírság összegének kiszámításánál alapul vett körülményeket*”²⁰². Ilyen lehet például egy azzal kapcsolatos kifogás, hogy az adatkezelőre vagy az adatfeldolgozóra tervezett intézkedés megfelel-e a GDPR-nak.
176. A szóban forgó esetben az **AT SA** kifogása az IE SA által a bírság összegének kiszámításánál alapul vett körülményeket vitatja, ezáltal pedig arra vonatkozik, hogy az adatkezelővel szemben javasolt intézkedés megfelel-e a GDPR-nak. Az AT SA egyértelművé tette a kifogás és a döntéstervezet közötti kapcsolatot, és bemutatta, hogyan vezethetnek a javasolt változtatások egy eltérő következtetéshez. Ezenkívül azáltal, hogy a GDPR 83. cikkében felsorolt három követelmény egy másik értelmezését is megadja, és ténybeli és jogi érvekre hivatkozik, érveket hozott fel arra vonatkozóan, hogy miért javasolja a határozat módosítását. Az AT SA egyértelműen bemutatja a döntéstervezet által jelentett kockázatok jelentőségét, először is arra hivatkozva, hogy a javasolt bírság nem eléggé hatékony és visszatartó erejű, illetve emlékeztet arra, hogy ehhez olyannak kell lennie, hogy várhatóan visszatartsa a nagyközönséget hasonló jogsértések elkövetésétől, és meg kell erősítenie a közvélemény uniós jog alkalmazásába vetett bizalmát, illetve az adatkezelőt vissza kell tartania további jogsértések elkövetésétől. Ezenkívül, amikor a jogsértés súlyosságát elemzi, a kifogás arra is utal, hogy az incidens milyen mértékű (valószínű, hogy az érintettek száma magasabb, mint amit megállapítottak) vagy vonatkozású (pl. különleges adatokat tartalmazó, korábban védett tweetjeik a szélesebb közönség elé kerültek). Az AT SA szerint a jogsértés állítólagos szándékossága azt jelenti, hogy ilyenkor jóval nagyobb súlya van a jó és a rossz közötti különbségtétel képességének, mint egy gondatlan jogsértésnél. A fenti értékelésre tekintettel az EDPB úgy véli, hogy az AT SA kifogása a GDPR 4. cikkének (24) bekezdésével összhangban releváns és megalapozott. Következésképpen az EDPB érdemben meg fogja vizsgálni a kifogásban felvetett lényeges kérdéseket (lásd a következő 8.4.2 bekezdést).
177. A **DE SA** kifogása ugyancsak relevánsnak tekinthető, mivel a tervezett intézkedés GDPR-megfelelőségével kapcsolatos azáltal, hogy vitatja a bírság összegének kiszámításánál alapul vett körülményeket. Konkrétan azt állítja, hogy az IE SA által kiszabott bírságnak nincs visszatartó ereje, így pedig az elvégzett számítás nem tesz eleget a GDPR 83. cikke (1) bekezdésének. A DE SA leszögezte, hogy akkor tekinthető hatékonynak és visszatartó erejűnek a szankció, ha egyfelől általános megelőző intézkedésként azt a célt szolgálja, hogy visszatartsa a nagyközönséget a jogsértések elkövetésétől, illetve megerősíti az uniós jog hitelébe vetett bizalmát, másfelől pedig visszatartja a jogsértőt a további jogsértések elkövetésétől. Ezenkívül a DE SA egyértelműen bemutatja a döntéstervezet által az érintettek jogaira és szabadságaira jelentett kockázatok jelentőségét, mivel a visszatartó erejű és hatékony szankció kiszabásának elmulasztásával nem képes visszatartani az adatkezelőt a későbbi jogsértések elkövetésétől.

²⁰⁰ Összefoglaló jegyzőkönyv, 5.50 bekezdés.

²⁰¹ GDPR, 4. cikk (24) bekezdés.

²⁰² RRO-iránymutatás, 34. bekezdés.

178. A DE SA által a kockázatok jelentőségének bemutatására felhozott másik érv az, hogy az incidens megfelelő kezelésének elmulasztása a „rendszerszintű hibára” utal, ami szükségessé tette volna azt, hogy az egyszeri konkrét incidensen kívül alaposabb vizsgálatnak vessék alá az adatkezelőt. A DE SA arra is emlékeztetett, hogy nagyszámú ember volt érintett, és ugyanilyen jelentős volt az időtartam, ezért arra a következtetésre jutott, hogy e körülmények fényében vizsgálni kell a GDPR 58. cikkének (2) bekezdése alapján megállapított korrekciós hatáskört. Végezetül az EDPB úgy véli, hogy a DE SA kifogása a GDPR 4. cikke (24) bekezdésének fogalommeghatározása szerint releváns és megalapozott. Következésképpen az EDPB érdemben meg fogja vizsgálni a kifogásban felvetett lényeges kérdéseket (lásd a következő 8.4.2 bekezdést).
179. A HU SA kifogása releváns, mivel ez is a tervezett intézkedés GDPR-megfelelőségével kapcsolatos azáltal, hogy kimondja, a javasolt bírság „indokolatlanul alacsony, aránytalan, ezért pedig nem visszatartó erejű”. Miközben azonban a kifogásban olyan hivatkozások vannak, mint „az adatkezelő alkalmazásában éveken keresztül meglévő 'hiba'”, és „az adatbiztonságot érintő súlyos jellege”, illetve „az elkövetett jogsértés súlyossága” és „az adatkezelő világpiacon ereje”, nem mutatja be egyértelműen az IE SA javaslata szerinti bírság összege által az érintettek jogaira és szabadságaira jelentett kockázatok jelentőségét. Következésképpen az EDPB úgy véli, hogy ez a kifogás nem felel meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti követelményeknek²⁰³.
180. Végezetül az IT SA által emelt kifogás relevanciáját mutatja az arra való utalás is, hogy a javasolt intézkedés megfelel-e GDPR-nak, mivel arra hivatkozik, hogy a közigazgatási bírság számszerűségével kapcsolatban az IE SA-nak felül kell vizsgálnia a döntéstervezetet. Azzal, hogy hivatkozik a „fenti kifogásokra”, ezáltal pedig arra a körülményre, hogy az említett vonatkozások „az adatkezelő szervezetét érintő szerkezeti jellegűek” és „nemcsak egyszerűen a szóban forgó ügyre, hanem a jövőben esetlegesen bekövetkező bármely incidens kezelésére is hatással kell lenniük”, az IT SA kifogása egyértelműen bemutatja a bírság számszerűségét tekintve az érintettek jogaira és szabadságaira jelentett kockázatok jelentőségét.
181. Az EDPB úgy véli ezért, hogy a IT SA kifogása releváns és megalapozott, mivel megfelel a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti követelményeknek. Következésképpen az EDPB érdemben meg fogja vizsgálni a kifogásban felvetett lényeges kérdéseket.

8.4.2 A releváns és megalapozott következtetésekben felvetett lényeges kérdés(ek) érdemi vizsgálata

182. Az EDPB úgy véli, hogy az ebben a szakaszban relevánsnak és megalapozottnak talált kifogások²⁰⁴ szükségessé teszik annak értékelését, hogy a döntéstervezet összhangban van-e a GDPR 83. cikke, valamint a 29. cikk alapján létrehozott munkacsoportnak a 2016/679 rendelet céljából a közigazgatási bírságok alkalmazására és megállapítására vonatkozó (az EDB által elfogadott) iránymutatása („WP253”) által megállapított követelményekkel²⁰⁵.

²⁰³ Következésképpen a kifogásokban felvetett lényeges kérdésekkel kapcsolatban az EDPB nem foglal érdemben állást. Az érintett döntéstervezetet és a CSA-k által emelt kifogásokat figyelembe véve az EDPB hangsúlyozza, hogy mostani határozata semmilyen módon nem érinti azokat az értékeléseket, amelyek felkérésre az EDPB részéről más ügyekben, akár ugyanezekkel a felekkel kapcsolatban születhetnek.

²⁰⁴ Ezek az AT SA, a DE SA és az IT SA kifogásai.

²⁰⁵ A 29. cikk alapján létrehozott munkacsoportnak a 2016/679 rendelet céljából a közigazgatási bírságok alkalmazására és megállapítására vonatkozóan 2017. október 3-án elfogadott (az EDPB által 2020. május 25-én elfogadott) WP253 iránymutatása.

183. Ugyanis az egységességi mechanizmus is felhasználható a közigazgatási bírságok egységes alkalmazásának előmozdításához²⁰⁶: ha egy releváns és megalapozott kifogás vitatja az LSA által a bírság összegének kiszámításához alapul vett körülményeket, az EDPB arra utasíthatja az LSA-t, hogy végezze el a bírság új számítását oly módon, hogy megszünteti a szóban forgó ügy körülményei közötti ok-okozati összefüggések megállapításában és a javasolt bírság számítási módjában mutatkozó hiányosságokat a GDPR 83. cikke és az EDPB által megállapított általános elvek alapján.²⁰⁷ A GDPR 83. cikkének (1) bekezdésében előírtak szerint a bírságnak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lennie, figyelembe véve az ügy körülményeit²⁰⁸. Ezenkívül a bírság összegének eldöntésénél az LSA-nak figyelembe kell vennie a GDPR 83. cikkének (2) bekezdésében felsorolt követelményeket.
184. Ami a GDPR 33. cikkének (1) bekezdésében és 33. cikkének (5) bekezdésében található jogsértés jellegét, súlyosságát és időtartamát illeti, **a GDPR 83. cikke (2) bekezdésének a) pontja** előírja, hogy figyelembe kell venni *egyebek mellett* a **szóban forgó adatkezelés jellegét, körét vagy célját, továbbá az érintettek számát** és az általuk elszenvedett kár mértékét.
185. Az EDOB egyetért az IE SA-val abban, hogy nem önmagában az incidens a vizsgálandó jogsértés, hanem az, hogy eleget tettek-e a GDPR 33. cikke (1) bekezdésének és 33. cikke (5) bekezdésének az incidens illetékes SA-nak történő bejelentésével és az incidens dokumentálásával kapcsolatban.
186. Az EDPB megjegyzi, hogy az IE SA figyelembe veszi az adatkezelés jellegét, illetve a szóban forgó érintettek számát. Ami az **adatkezelés jellegét** illeti, az IE SA leírása szerint egy „mikroblog” és közösségimédia-platform, ahol a felhasználók „tweetekben” közölhetik a véleményüket. Az EDPB úgy véli, hogy amikor az adatkezelés jellegét értékeljük, azt a körülményt is figyelembe kell vennünk, hogy az „érintett adatkezelésben” olyan érintettek üzenetei szerepeltek, akik szándékosan döntöttek úgy, hogy korlátozzák az üzeneteik közönségét. Az EDPB megjegyzi, hogy az IE SA döntéstervezete figyelembe vette, hogy: *„az egyes felhasználókra gyakorolt hatás és az abból keletkező kár lehetősége attól függ, hogy milyen mennyiségű személyes adat került nyilvánosságra, illetve milyen jellegűek a személyes adatok”*. Ezzel kapcsolatban jeleztem az előzetes tervezetben, hogy *„noha a TIC nem erősítette meg pontosan, hogy milyen jellegű személyes adatok kerültek nyilvánosságra az incidenssel, joggal lehetett arra következtetni, hogy az érintett felhasználók nagyságrendje és a TIC által kínált szolgáltatás jellege miatt legalább is néhány felhasználó esetében a kikerülő személyes adatok között különleges kategóriába tartozó adatok és más, nagyon személyes anyagok is lehettek”*²⁰⁹. Ugyanakkor az IE SA a TIC észrevételei alapján kisebb súlyt tulajdonított ennek a körülménynek, mint azt az előzetes döntéstervezetben tette, mivel nem volt a kárra vonatkozó közvetlen bizonyíték²¹⁰. Az EDPB úgy véli azonban, hogy az adatfeldolgozás jellegének értékelésénél az IE SA-nak akkor is nagyobb súlyt kell tulajdonítania annak a körülménynek, hogy az „érintett adatkezelés” olyan érintettek üzenetei szerepeltek, akik szándékosan döntöttek úgy, hogy korlátozzák az üzeneteik közönségét. Nagyobb súlyt kellett volna tulajdonítania ennek a körülménynek az IE SA-nak, különösen, mivel döntéstervezetében emlékeztetett is erre, amikor úgy vélte, hogy *„az érintett felhasználói szegmens hatalmas mérete felveti annak lehetőségét, hogy jóval szélesebb az incidensből keletkező károk köre, különös tekintettel a TIC által nyújtott szolgáltatások jellegére”*, illetve *„annak valószínűsége, hogy sok felhasználó megbízott a „tweetek” védelmét biztosító szolgáltatásban, amikor megosztotta az információit vagy a*

²⁰⁶ GDPR, (150) preambulumbekkezdés.

²⁰⁷ RRO-iránymutatás, 34. bekezdés.

²⁰⁸ Az EDPB közigazgatási bírságra vonatkozó Iránymutatása, 7. o.

²⁰⁹ Döntéstervezet, 14.51 bekezdés.

²¹⁰ Lásd az előző 150. bekezdést.

nézeteit (egy általuk személyesnek és ellenőrzöttnek hitt környezetben), amelyeket egyébként nem tettek volna közkinccsá”²¹¹.

187. Ezenkívül, amikor önmagában az adatkezelés terjedelméről szól, a jelek szerint IE SA egyenlőségjelet tesz az adatkezelés terjedelme és a szóban forgó érintettek száma közé. Az EDPB úgy véli, hogy az **„adatkezelés” jellege és terjedelme**, amit a bíróság meghatározásánál figyelembe kell venni, az nem a (véletlen) közzétételből álló adatkezelési művelet (adatvédelmi incidens) vagy annak oka, hanem inkább a TIC által a háttérben végzett adatkezelés terjedelme az előző bekezdésben leírtak szerint.
188. Az AT SA szerint a GDPR 33. cikkének (1) bekezdését érintő **jogsértés súlyosságát befolyásolja az időpont, hogy az adatkezelő mikor szerzett tudomást a jogsértésről**. Az AT SA által emelt kifogás ellenvéleményének adott hangot azzal kapcsolatban, hogyan kell megállapítani vagy értékelni, hogy mely időpontot kell úgy tekinteni, amikor az adatkezelő tudomást szerzett az incidensről. Az AT SA konkrétan azt állította a kifogásában, hogy a TIC 72 órával azután be kellett volna jelentenie az adatvédelmi hibát, hogy az adatfeldolgozó tudomást szerzett az incidensről. Ez hozzájárult ahhoz, hogy az AT SA a GDPR 33. cikke (1) bekezdésének megsértését „súlyosnak” minősítette.
189. Ezzel kapcsolatban az EDPB emlékeztet arra, hogy az adatvédelmi incidensek 2016/679 rendelet szerinti bejelentéséről szóló iránymutatás („WP250”)²¹², amelyet az EDPB elfogadott, kimondja, hogy az *„incidenskezelési terveknek mindenekelőtt az egyének és az ő személyes adataik védelmére kell irányulnia. Következésképpen az incidens-bejelentést a személyes adatok védelmével kapcsolatos előírások betartást előmozdító eszköznek kell tekinteni”²¹³.*
190. Az adatvédelmi incidensek bejelentéséről szóló iránymutatás szerint „akkor tekinthető úgy, hogy az incidens az adatkezelő 'tudomására' jutott, amikor az adatkezelő észszerű bizonyossággal meggyőződött arról, hogy olyan biztonsági incidens történt, amelynek következtében a személyes adatok veszélybe kerültek”²¹⁴. Mivel céljainak eléréséhez az adatkezelő adatfeldolgozót alkalmaz, elvileg akkor tekinthető úgy, hogy az adatkezelő „tudomására” jutott, amikor az adatfeldolgozó értesítette őt az incidensről²¹⁵. Az GDPR azonban annak biztosítására kötelezi az adatkezelőt, hogy a megfelelő intézkedés meghozatala érdekében kellő időben szerezzen „tudomást” minden incidensről²¹⁶, majd kifejti, hogy az adatkezelő *„rövid vizsgálatot folytathat annak megállapítása érdekében, hogy valóban sérültek-e adatok. E vizsgálat ideje alatt nem tekinthető úgy, hogy az adatkezelő 'tudomására' jutott az incidens”²¹⁷.* Az iránymutatás leszögezi azonban, hogy az első vizsgálatot minél előbb meg kell kezdeni, ezután pedig egy mélyrehatóbb vizsgálat következhet²¹⁸.
191. Az iránymutatás leszögezi ezért, hogy az adatkezelőnek – áttételesen pedig az adatfeldolgozónak – gyorsan kell cselekednie. „A legtöbb esetben ezeket az előzetes intézkedéseket nem sokkal az első figyelmeztető jelzés után (vagyis amikor az adatkezelőnél vagy az adatfeldolgozónál felmerül a gyanú,

²¹¹ Döntéstervezet, 14.51 bekezdés.

²¹² A 29. cikk szerinti adatvédelmi munkacsoport EDPB által elfogadott iránymutatása az adatvédelmi incidensek (EU) 2016/679 rendelet szerinti bejelentéséről, WP250 rev.01 (a továbbiakban: Iránymutatás az adatvédelmi incidensek bejelentéséről).

²¹³ Iránymutatás az adatvédelmi incidensek bejelentéséről, 5. o.

²¹⁴ Iránymutatás az adatvédelmi incidensek bejelentéséről, 10–11. o.

²¹⁵ Iránymutatás az adatvédelmi incidensek bejelentéséről, 13. o.

²¹⁶ Iránymutatás az adatvédelmi incidensek bejelentéséről, 11. o.

²¹⁷ Iránymutatás az adatvédelmi incidensek bejelentéséről, 11. o. (hozzáadott kiemelés).

²¹⁸ Iránymutatás az adatvédelmi incidensek bejelentéséről, 11. o.

hogy esetlegesen személyes adatokat érintő biztonsági incidens történhetett) végre kell hajtani) – több időt csak kivételes esetekben lehet erre fordítani”²¹⁹.

192. A fentiekre tekintettel az EDPB egyetért az IE SA értékelésében szereplő állásponttal, amely szerint nem várható el, hogy az adatkezelő abban a pillanatban tudomást szerezzen, amikor az adatfeldolgozó észlelte, hogy biztonsági incidens történt. Az adatvédelmi incidensek bejelentéséről szóló, az EDPB által elfogadott iránymutatásban foglaltak szerint, a tudomásszerzés megállapítása előtt kellő fokú bizonyosságnak kell lennie arra vonatkozóan, hogy adatvédelmi incidens történt. Ahogy a döntéstervezetből is kiderül, a szóban forgó tényekből nem egyértelmű, hogy 2019. január 3. előtt így volt ez. Ebben az esetben az AT SA nem bizonyította, hogy a TIC a szükséges mértékben már korábban is megbizonyosodott arról a körülményről, hogy adatvédelmi incidens történt, mint amit az IE SA a TIC 'tudomásszerzésével' kapcsolatban megállapított. Következésképpen az EDPB úgy véli, hogy a jogsértés súlyosságának értékelését nem kell kiigazítani egy azzal kapcsolatos eltérő megállapítás fényében, hogy az incidens mikor jutott az adatkezelő tudomására.
193. Ezenkívül, ami a **jogsértés súlyosságát** illeti, az EDPB egyetért az IE SA-val abban, hogy a felügyeleti és végrehajtási rendszer általános működése szempontjából központi kérdés a GDPR 33. cikke (1) bekezdésének és 33. cikkének (5) bekezdésének teljesülése.
194. Ami az AT SA által a **jogsértés szándékos jellegével** kapcsolatban emelt kifogást illeti, az EDPB úgy véli, hogy a kifogás nem bizonyította kellőképpen azt, hogy az adatkezelő a tudomásszerzés pillanatától kezdve szándékosan figyelmen kívül hagyta gondossági kötelezettségét.
195. Ami azonban a jogsértés gondatlan jellegét illeti, az EDPB úgy véli, hogy ha egy társaság üzleti tevékenységének középpontjában a személyes adatok feldolgozása áll, annak rendelkeznie kell az adatvédelmi incidensek dokumentálására vonatkozó megfelelő eljárásokkal – ideértve a jótételi intézkedéseket –, amelyek lehetővé teszik, hogy a GDPR 33. cikkének (1) bekezdése értelmében fennálló bejelentési kötelezettségének is eleget tegyen. Ez a körülmény azt jelenti, hogy a jogsértés súlyosságának elemzésénél egy további elemet is figyelembe kell venni.
196. Az EDPB emlékeztet arra, hogy az Európai Unió Bírósága egységes álláspontja szerint visszatartó erejű az a szankció, amelynek **tényleges elrettentő ereje van**²²⁰. Ezzel kapcsolatban különbséget lehet tenni általános elrettentés (visszatartani másokat attól, hogy a jövőben ugyanilyen jogsértést kövessenek el), és konkrét elrettentés (visszatartani a bíróság címzettjét ugyanazon jogsértés ismételt elkövetésétől) között²²¹. Ezenkívül a büntetések súlyának arányban kell lenniük azon jogsértések súlyosságával, amelyekre kivetik őket²²². Ebből az következik, hogy a bíróságok az elérni kívánt célokhoz mérten – vagyis ahhoz, hogy az adatvédelmi szabályokat betartsák – nem lehetnek aránytalanok, illetve, hogy a vállalkozásra kiszabott bírság összegének az összességében vizsgált jogsértéssel arányban kell állnia, figyelembe véve különös tekintettel a jogsértés súlyosságát²²³.
197. Bár döntéstervezetében az LSA hivatkozott arra a követelményre, hogy a bíráságnak **visszatartó erejűnek és arányosnak** kell lennie, az EDPB úgy véli, hogy az LSA nem támasztotta alá kellőképpen,

²¹⁹ Iránymutatás az adatvédelmi incidensek bejelentéséről, 12. o. (hozzáadott kiemelés).

²²⁰ Lásd Geelhoed főtanácsnok 2004. április 29-i, a C-64/88. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2005. július 12-én hozott ítélettel kapcsolatos véleményét, C-304/02, EU:C:2005:444., 39. pont.

²²¹ Lásd *egyebek mellett* a Versalis Spa kontra Bizottság ügyben 2013. június 13-án hozott ítéletet, C-511/11, ECLI:EU:C:2013:386., 94. pont.

²²² Az Európai Unió Bíróságának a C-81/12 Asociația Accept ügyben 2013. április 25-én hozott ítélete.

²²³ Az Unió Törvényszékének a T-704/14 – Marine Harvest kontra Bizottság ügyben 2017. október 26-án hozott ítélete.

hogy a javasolt bírság hogyan teljesíti ezeket a követelményeket. Az EDPB megjegyzi, hogy az LSA a bírság (60 millió USD-ben meghatározott) maximális összegének kiszámításától egy (150 000 és 300 000 USD között megállapított) sávós bírság megállapítására vonatkozó javaslat felé mozdult el arra vonatkozó további magyarázat nélkül, hogy milyen konkrét körülmények vezettek el oda, hogy az LSA ezt a konkrét sávot jelölje meg²²⁴. A GDPR 83. cikkének (2) bekezdésében szereplő körülmények általános említésén kívül nincs egyértelmű indoka annak, miért döntött úgy, hogy a GDPR 83. cikkének (4) bekezdése szerint alkalmazandó maximális bírságra (0,25% és 0,5% közé eső) százalékos értéket javasol.

198. Ezzel kapcsolatban az EDPB fent már kifejtette annak indokolását, hogy döntéstervezetében az LSA-nak miért kellett volna nagyobb súllyal figyelembe vennie a jogsértés természetét, hatókörét és gondatlan jellegét, ezért azt a következtetést vonja le, hogy a javasolt bírságtartományt ennek megfelelően ki kell igazítani.

8.4.3 Következtetés

199. Ezek után az EDPB úgy véli, hogy a döntéstervezetben javasolt bírság túl alacsony, ezért korrekciós intézkedésként nem tölti be a célját, különösképpen nem felel meg a GDPR 83. cikke (1) bekezdése szerint azon követelménynek, hogy hatékonyak, visszatartó erejűnek és arányosnak kell lennie.

200. Az EDPB felkéri ezért az IE SA-t, hogy a TIC-re kiszabandó rögzített bírság kiszámításánál alapul vett körülményeket újra megvizsgálva gondoskodjon arról, hogy az ügy körülményeinek megfelelő legyen²²⁵.

201. Az EDPB megjegyzi, hogy a kifogások elemzésénél a relevánsnak és megalapozottnak tekinthető kifogások tartalmára szorítkozott. Éppen ezért az EDPB bírság kiszámításával kapcsolatos elemzése mint olyan a bírság számítási módszerének elemzésére szorítkozott. Nem minősül az LSA által a GDPR 33. cikke (1) bekezdésének vagy 33. cikke (5) bekezdésének megsértésével vagy a Twitter Inc., illetve a TIC jogi megítélésével kapcsolatban elvégzett elemzés hallgatólagos vagy nyílt jóváhagyásának. Az érintett döntéstervezetet és a CSA-k által emelt kifogásokat figyelembe véve az EDPB hangsúlyozza, hogy mostani határozata semmilyen módon nem érinti azokat az értékeléseket, amelyek felkérésre az EDPB részéről más ügyekben, akár ugyanezekkel a felekkel kapcsolatban születhetnek.

9 KÖTELEZŐ EREJŰ HATÁROZAT

202. A fentiekre tekintettel és a GDPR 70. cikke (1) bekezdése t) pontja értelmében az EDPB azon feladata szerint, hogy a GDPR 65. cikke alapján kötelező erejű határozatot kell hoznia, a GDPR 65. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a Testület meghozza a következő kötelező erejű határozatot:

203. Az adatkezelő és az adatfeldolgozó megítélésével, illetve az LSA illetékességével kapcsolatos kifogások ügyében:

) Az EDPB úgy döntött, hogy az IE SA nem köteles módosítani a döntéstervezetet az emelt kifogások alapján, mivel azok nem felelnek meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti követelményeknek.

²²⁴ Döntéstervezet, 15.19 és 15.20 bekezdés.

²²⁵ Erről már a GDPR 60. cikk szerinti döntéstervezetben is gondoskodnia kellett volna.

204. Az LSA által a GDPR 33. cikke (1) bekezdésével és 33. cikke (5) bekezdésével kapcsolatban megállapított jogsértéseket érintő kifogások ügyében:

- J A GDPR 33. cikke (1) bekezdésének nem létező megsértésével kapcsolatban az FR SA kifogása, a GDPR 33. cikke (1) bekezdésének megsértésre vonatkozó *kezdőnap* meghatározásával kapcsolatban a DE SA kifogása, továbbá a GDPR 33. cikke (5) bekezdésének megsértésével kapcsolatban az IT SA kifogása tekintetében a Testület úgy döntött, hogy az IE SA nem köteles módosítani a döntéstervezetet az emelt kifogások alapján, mivel azok nem felelnek meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti követelményeknek.

205. A CSA-k által a GDPR-ral kapcsolatban megállapított esetleges további (vagy más) megsértését érintő kifogások ügyében:

- J A GDPR 5. cikke (1) bekezdése f) pontjának, 24. cikkének és 32. cikkének esetleges megsértésével kapcsolatban a DE SA kifogása, illetve a GDPR 5. cikke (2) bekezdésének esetleges megsértésével kapcsolatban az IT SA kifogása ügyében az EDPB úgy döntött, hogy noha ezek megfelelnek a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti követelményeknek, az IE SA nem köteles módosítani a döntéstervezetet, mivel a döntéstervezet és a kifogások tartalma alapján rendelkezésre álló ténybeli körülmények nem elégségesek ahhoz, hogy a Testület megállapíthassa a GDPR 5. cikke (1) bekezdése f) pontja, 5. cikke (2) bekezdése, 24. cikke és 32. cikke megsértésének tényállását.
- J A GDPR 33. cikke (3) bekezdésének esetleges megsértésével kapcsolatban a DE SA kifogása, a GDPR 28. cikkének és 32. cikkének esetleges megsértésével kapcsolatban az FR SA kifogása, a GDPR 5. cikke (1) bekezdése f) pontjának, 32. cikkének és 34. cikkének esetleges megsértésével kapcsolatban a HU SA kifogása, illetve a GDPR 28. cikkének esetleges megsértésével kapcsolatban az IT SA kifogása ügyében az EDPB úgy döntött, hogy az IE SA nem köteles módosítani a döntéstervezetet az emelt kifogások alapján, mivel azok nem felelnek meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti követelményeknek.

206. Az LSA megrovásban részesítés mellőzésére vonatkozó határozatával kapcsolatos kifogás ügyében:

- J Az IE SA megrovásban részesítés mellőzésére vonatkozó határozatával kapcsolatban a DE SA kifogása ügyében az EDPB úgy döntött, hogy az IE SA nem köteles módosítani a döntéstervezetet az emelt kifogás alapján, mivel az nem felel meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti követelményeknek.

207. Az LSA által javasolt bírság számításával kapcsolatos kifogások ügyében:

- J A bírság nem elégséges visszatartó erejével kapcsolatban a HU SA kifogása ügyében az EDPB úgy döntött, hogy az IE SA nem köteles módosítani a döntéstervezetet az emelt kifogás alapján, mivel az nem felel meg a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti követelményeknek.
- J A bírság nem elégséges visszatartó erejével kapcsolatban az AT SA kifogása, a DE SA kifogása és az IT SA kifogása ügyében az EDPB úgy döntött, hogy ezek megfelelnek a GDPR 4. cikkének (24) bekezdése szerinti követelményeknek, ezért az IE SA köteles újra megvizsgálni a TIC-re kiszabandó **rögzített bírság számításánál alapul vett körülményeket** és a döntéstervezetet a bírság szintjének megemelésével módosítani annak biztosítása érdekében, hogy korrekciós intézkedésként elérhesse a célját, és megfeleljen a GDPR 83. cikkének (1) bekezdése által megállapított hatékonyság, visszatartó erő és arányosság elvének, figyelembe véve a GDPR 83. cikkének (2) bekezdését is.

10 ZÁRÓ ÉSZREVÉTELEK

208. A kötelező erejű határozat címzettje az IE SA és a CSA-k. Az IE SA a kötelező erejű határozat alapján a GDPR 65. cikkének (6) bekezdése szerint hozza meg jogerős határozatát.
209. Az EDPB nem foglal érdemben állást azon kifogásokban felvetett lényeges kérdések ügyében, amelyekről úgy véli, hogy nem felelnek meg a GDPR 4. cikke (24) bekezdésében megállapított követelményeknek. Az érintett döntéstervezetet és a CSA-k által emelt kifogásokat figyelembe véve az EDPB hangsúlyozza, hogy mostani határozata semmilyen módon nem érinti azokat az értékeléseket, amelyek felkérésre az EDPB részéről más ügyekben, akár ugyanezekkel a felekkel kapcsolatban születhetnek.
210. A GDPR 65. cikkének (6) bekezdésével összhangban az IE SA a kötelező erejű határozat kézhezvételétől számított egy hónapon belül közli az elnökkel a jogerős határozatot.
211. Miután az IE SA megtette ezt a tájékoztatást, a GDPR 65. cikkének (5) bekezdése alapján közzé kell tenni a kötelező erejű határozatot.
212. A GDPR 70. cikke (1) bekezdése y) pontjának értelmében az IE SA EDPB-vel közölt jogerős határozata bekerül az egységességi mechanizmus hatálya alá tartozó határozatok nyilvántartásába.

Az Európai Adatvédelmi Testület nevében

az elnök

(Andrea Jelinek)